

Pokaži Nam Oca

*Propovedano 06.06.1963. godine
u Tuscon, Arizona.*

Uvod

Nesvakidašnja služba Vilijam Branhama, bila je odgovor Svetog Duha na proroštva u Pismu u Malahiji 4:5-6, Luka 17:30, i Otkrivenje 10:7. Ova služba koja je prekrila celi svet je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava, i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom u ovim poslednjim danima. O ovoj službi govoreno je u Pismu, što treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Molimo se da odštampana Reč postane upisana u vaše srce dok vi sa velikom pažnjom čitate ovu poruku.

Audio propovedi i štampane verzije propovedi propovedane od Vilijam Branhama su na raspolaganju i besplatne su za skidanje i štampanje sa Interneta na adresi www.nevesta-hristova.com

Ova brošura se može kopirati i deliti dokle god se kopira u celini, nemodifikovana, i dok se deli besplatno.

Pokaži Nam Oca

Ostanimo na nogama i pognimo na tren samo naše glave radi molitve. Prve stvari prvo, naravno da se sretne sa Bogom. I pitam se večeras da li među nama postoji neki poseban zahtev, za koji biste želeli da Bog večeras odgovori, ako biste to samo želeli obznaniti podizanjem ruke k Njemu. Samo upamtite u svom srcu ono što želite, i tražite to od Oca sada dok se molimo.

2 Naš Nebeski Oče, okupili smo se u Ime Tvoga dragog Sina, Gospoda Isusa. Mi shvatamo svetost ovog trenutka. Nakon što on prođe, biće to istorija, a mi ćemo podneti račun za to, na dan Suda, jer smo bili ovde večeras, i radi onoga što činimo. Zbog toga, Oče, dolazimo k Tebi pognutih glava i pognutih srca, i molimo za milost, i da veliki Sveti Duh dođe na nas i da nas vodi u ono što trebamo reći i šta trebamo učiniti.

3 Molimo se Oče, za svakoga ko je podigao ruku. Ti znaš šta se nalazi pod tim rukama, te zahteve. I mi sada donosimo svoje zahteve pred Tvoj veliki Presto od slonovače, gde leži Žrtva, Gospod Isus, sa sigurnošću da nam je On rekao: „Da ako budemo molili Oca ma šta u Njegovo Ime, da će to biti darovano.“ Oče, molimo se da svaki pojedinac ko je podigao ruku primi večeras svoj zahtev.

4 Blagoslovi one koji su bolesni i ojađeni, Gospode. Neka Sveti Duh dođe večeras, objavi Sebe, toliko stvarno, da ljudi ne propuste to videti.

5 Molimo se i za one koji nisu spašeni, koji ne znaju za oproštenje greha, a još uvek su negde napolju i lutaju u tami, bez nade, bez Boga, izgubljeni. Neka bi Svetlo Evandjelja, veličanstveno Evandjelje Božijeg Sina, zasijalo večeras na njih, i neka bi njihova srca bila toliko gladna da bi ga ona prihvatila kao svoga Spasitelja. Daruj to Oče. Mi molimo za te blagoslove u Ime Gospoda Isusa, Tvoga Sina i našeg Spasitelja. Amen.

Možete sestiti.

6 Uvek smatram to za privilegiju da budem u...na podijumu, i da se obratim ljudima. Toliko sam se danas radovao kada sam čuo za rezultate skupa od sinoć, i dok sam slušao kasetu od sinoć, kako je Sveti Duh bio među nama i šta je On sve učinio za nas sinoć. A jedini problem koji vidim što se skupa tiče, je to što nemamo dovoljno

vremena da ostanemo. Upravo sutra uveče je svršetak serije. A samo je dvoje braća propovednika s kojima sam imao priliku da se upoznam, a bili su i sponzori skupova.

7 A mnoge od vas veoma fine ljude nikada nisam sreo u svom životu, i sigurno bih voleo da imam priliku da odem sa vama kod vas, nedeljom na večeru. Znam da najbolje spremate hranu u državi. I tako, mi, sigurno bih to voleo.

8 No mi odlazimo upravo sada do...idemo na Gospodnji posao. Možda, naš sledeći, nakon što odemo iz Arkanzasa, ćemo ići gore na Aljasku. A onda osećam, da bi nas Gospod mogao pozvati da idemo preko okeana iza toga, ponovo da idemo u Afriku.

9 Tako da je to jedna takva privilegija, i to što sam po prvi put među vama, i videći tu veliku veru koja odgovara nazad, što je imate, a opet, ova služba vam je sasvim nova. Znam da bi jedna—malo duža služba bi učinila velike stvari. Kao prvo, znate, dolazite nekoliko večeri, i onda stvorite sliku o tom evanđelisti. I onda, nakon izvesnog vremena, onda sve...ono što mi nazivamo priče, nestanu, mi izgubimo sav strah, i vidimo da je to Evandjelje, i da je Reč Božija, i Isus Hrist, Božiji Sin. I posebno, kada imamo ovakav skup gde su pozvani svi razno razni ljudi različitih vera i imamo izmešanu grupu. A ipak, mi služimo jednom živom Bogu, i toliko mi je radi toga drago.

10 Dakle, obično pokušam da obećam da ću vas ranije pustiti, a svako veče izneverim. Ali ovo su samo mala kratka vremenska razdoblja. Ponekad kod kuće, nalazim se na podijumu i po šest, osam, i do deset sati. Znam da ne bi mogli toliko izdržati. Imate dosta milosti što možete i ovaj sat, sat ipo. Neka vas sada Gospod blagoslovi. I—i molite se za mene, večeras, pošto ću pokušati govoriti iz jednog malog teksta odavde, i iz nekih delova Pisma koje sam zabeležio na parčetu papira. Na koje bih se želeo pozvati, samo na nekoliko trenutaka, i onda ćemo videti šta će Gospod želeti da učinimo.

11 Znate, zaista, mi jednostavno ne znamo šta će On učiniti, zato što su Božiji sinovi vođeni od Duha Božijeg. Mi samo trebamo da posmatramo i da upamtimo šta god nam On kaže da učinimo, onda mi to činimo.

Tako, ne zaboravite sutra uveče, to je poslednje veče na skupovima.

302 Sotona je mislio da će se provući nekako s time, ali je pogrešio. Ja ne poznajem tu ženu. Nikada je nisam video u životu. Bog na Nebu to zna.

303 Šta je to? Bog u Svom svemiru, Bog u Svojoj Reči, Bog u Svom Sinu, Bog u Svojim ljudima. "Isus Hrist isti juče, danas i zauvek." Da li verujete od sveg srca? [Zajednica kaže: "Amen."- Urednik.] Koliko vas to veruje? Podignite Svoje ruke.

304 Koliko vas treba Boga u svom životu? Podignite ruke i mašite rukama.

305 A sada, s tim rukama koje su mahale, položite ih jedni na druge, i ja ću se za vas odavde moliti. Vi se molite za nekoga. Položite ruke jedni na druge i videćete Božiju slavu. Ne marim koliko ste hromi. Ako ima nekoga ko je ovde u invalidskim kolicima, neko ko je na štakama, neko ko ne može da hoda, spremite se jer ćete hodati. Vi ćete išetati odavde, ako verujete u to. Stavite ruke jedni na druge, i molite se jedni za druge. Isus Hrist, Božiji Sin, je ovde, Bog u Svojim ljudima. Isus je rekao: "ovi znaci će pratiti one koji veruju. Ako budu polagali ruke na bolesne, ozdraviće."

306 Nebeski Oče, dolazim da tražim milost oproštenja i molim se za ove ljude, dok znamo da je Tvoja Prisutnost ovde. Molim da svaka đavolska sila bude slomljena, u slušateljstvu, i da Isus Hrist preuzme sada ovaj skup, i da isceli svaku bolesnu osobu koja je u Božanskom Prisustvu. Kroz Ime Isusa Hrista to molim.

307 Ja verujem. Ne marim šta nije sa vama u redu, i šta je bilo pogrešno. Ja ću vas proglasiti "isceljenima." Ako vi to verujete, od sveg srca, neka vaše štake budu položene tamo gde jesu. Odložite ih šta god da je u pitanju. Ustanite na noge, i svedočite Bogu da ste prihvatili sada svoje isceljenje. Ustanite. I verujte od sveg srca da je Isus Hrist...Tu ste vi. To je to. Cela grupa stoji, sto posto. Isus Hrist je iscelio svaku osobu u Božanskoj Prisutnosti, koja je verovala.

308 Dakle, ako Ga ne poznajete kao svog Spasitelja, dođite ovamo gore sada, i prihvatite Ga dok je Njegova Prisutnost još ovde. Hoćete li doći ovamo gore i sada Ga primiti? Podignite ruke Bogu i zahvalite Mu i proslavite Ga, dok ja molim da jedan od pastira preuzme službu.

Dođi ovamo. Bog te blagoslovio, brate.

Verujte od sveg...Tako je. Tako je. Podignite ruku. Sada idite kući. Zdravi ste. Bog neka blagoslovi vas i to dete i vašeg muža koji tamo sedi.

295 Pred Bogom kažem, nikada ranije nisam video tu ženu u životu. Da li je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek? [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.]

296 Ovde sedi jedna mala žena nalik Španjolki. Ona se sva uzбудila zbog ovoga. Ona shvata da se nešto dešava. Ona plače jer je to Svetlo tačno iznad nje. Ja je ne poznajem. Nikada je nisam video. Ali je imala nešto na srcu, zbog čega se molila. To je zbog njene majke. Tako je. Imate li molitvenu karticu? Nije vam ni potrebna. Nemate je? Ma ni ne treba vam.

297 Vaša majka je veoma bolesna. Ona nije ovde. Ona je u Bekrsfildu. Tako je. Vi ste žena propovednika. Vaš muž sedi pored vas. On ima brata. Zove ga "Džo." Tako je. Dakle, ako je to istina podignite ruku? Nikada te ljude nisam video u životu. Ako je to istina, oboje ustanite. Ako je to istina, a ja sam potpuni stranac za vas, podignite ruke. Imate svoje zahteve. Idite kući. Isus Hrist vas je čuo. Neka je slava Bogu!

298 Ta žena koja sedi odmah iza, u toj ružičastoj bluzi na sebi, imate li molitvenu karticu, damo? Ja sam vama stranac. Ne poznajem vas. Nije li to tačno? No tamo je jedan crn, jedan mračni vrtlog koji se vrti nad damom. Šta to znači? Neka mi Gospod Bog to kaže. Da, vidim njen problem. Ona ima neku vrstu kletve na sebi. Ona ima epilepsiju. Tako je. Ako je to tačno, podignite ruke. Da li verujete da vas Isus Hrist može isceliti? Onda prihvatite svoje isceljenje. Da nikada to nemate više, u Ime Isusa Hrista.

299 Da li verujete od sveg srca? [Zajednica kaže: "Amen."- Urednik.] Verujte u Boga. Da li to verujete? ["Amen."] Zapazite. Ovde je On ponovo. Zapazite. To je nad jednom malom ženom, jedna mala, žena mršavog izgleda, sedi upravo ovde dole. Ona je anemična. Ona će to propustiti.

300 Gospode Bože, pomoz mi. Molim Te, Oče, ne daj da to prođe pored nje.

301 Zove se gospođa Marsh. Ustanite gospođu Marsh, i budite zdravi u Ime Isusa Hrista.

12 A onda je doručak sa Poslovnim Ljudima Punog Evandjelja u subotu ujutro, tako je, mislim u ovoj istoj prostoriji. Je li tako? Ovde u istoj prostoriji. Mislim da možete dobiti kartice za stolom. Ili...za stolom. I zaista bi nam bilo drago da dođete. Ako Gospod da, želim govoriti tog jutra, odmah nakon doručka. Ako možete doći i doručkovati s nama, bilo bi nam drago da to učinite. Ako ne možete, pa onda samo uskočite da čujete Poruku odmah nakon doručka, i biće nam drago što ste došli. I ja želim za tu priliku propovedati evanđelističku Poruku.

13 S ovim sam se pokušao ograničiti na molitvu za bolesne i isceljenje. I mi smo na neki način malo...Ne u nekim doktrinarnim tačkama, već samo da pokažemo da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, da se On nije promenio.

14 I za mene, Biblija je ili Božija Reč, ili nije Božija Reč. I mislim da je sve ili tačno ili pogrešno. Ne možete bit s time polovični. Ne postoje prilično dobri Hrišćani. Čuli ste za tu opasku, ali tako nešto ne postoji. Vi ste ili Hrišćanin ili niste Hrišćanin.

15 I jedino kako možete biti Hrišćanin je da budete nanovo rođeni od Božijeg Duha. I to je jedini lek: pod Krvlju Gospoda Isusa. I kada ispovedite svoje grehe Bogu, i dobijete oprost od Boga, onda niste grešnik. Onaj ko je rođen od Boga ne čini greh. Ako ga čini, to je protivvoljno. „Štovatelj koji je jednom očišćen nema više svest o grehu.“ Na primer, u Starom Zavetu krv bikova i koza je samo prekrivala grehe; nije ih uklonila. No Isusova Krv ih uklanja. Skroz ih odnosi. Više ih nema.

16 Na primer, moja majka, upravo je otišla na Nebo, pre nekoliko meseci. Stajao sam pored nje kada je odlazila, i bila je u stanju da nije mogla pričati. Rekao sam: „Majko, ako me možeš još uvek čuti, ako ti je Isus i dalje toliko drag dok umireš, kao što je bio kada si bila živa, i na skupovima; ako ne možeš govoriti, samo brzo trepni trepavicama i znaću da si rekla: Da.“ I ona je trepnula a suze su joj potekle niz lice. I otišla je da se sretne sa Gospodom. A ja sam krstio svoju majku pre oko trideset godina. Bio sam samo malo dečak propovednik.

17 Dakle, dakle, kada je pokušala ukloniti mrlju sa moje majice kada sam bio mali dečak, pre mnogo godina, pokušavala je nabaviti ugljevo ulje, ili tako nešto da bi izvadila fleku. I to zaista nije uklonilo

fleku; samo ju je malo povećala. Nije se videla toliko izražena jer se razvukla. Ali to je kako, to je sve čime su oni mogli raditi.

18 Dake, uporedimo to sa krvlju bikova i koza i ovaca, za greh. Bilo je to samo...Bilo je to umilostivna žrtva, sigurno, ali nije dovoljno obavila posao, zato što je to bila životinjska krv. A kada se pokida krvna stanica, nečega što je nevino, razumete, život jagnjeta se nije mogao vratiti na čoveka, pošto nije imalo dušu. To je samo obična životinja.

19 Ali kada je došao Isus i krvna stanica se pocepala, onda sam Božiji Život Njega lično dolazi na nas. I mi smo sinovi i kćeri Božije, sa Njegovom prirodom. Zapazite.

20 A danas, ako umrljam košulju, moja draga žena, samo ode i kupi ovo ovde, mislim da ona to zove Clorox belilo. Stavi ga tamo i sve je nestalo.

21 Hajde da razmišljamo o maloj kapljici mastila, o jednoj maloj crnoj kapljici mastila. Dakle to mastilo je proizvedeno sa nekim razlogom.

22 I to je jedna boja. I postoji samo jedna prava boja; a sve one ostale dolaze iz nje; a to je bela boja. Ali sada, ova boja, ne znam hemijski sastav toga, ali recimo na primer ovako, da je ona morala imati početak u tvorevini, zato što je to ono što to jeste. To je moralo biti stvoreno od strane Stvoritelja. Stvoritelj je morao stvoriti tvorevinu.

23 A ova mala kapljica mastila, dakle, recimo da je došla dole, na primer, da je to sa svrhom. Ta mala kapljica mastila može napisati Jovan 3:16 i oprostiti mi grehe. Ili, ta kapljica mastila može potpisati moju smrtnu presudu, da me pošalje na galije. Ona ima svrhu.

24 Ali možda ako bi ta mala kapljica mastila, dakle, sa svom bojom koju sadrži u sebi, kanula u tubu belila, šta bi se desilo sa bojom? Razmislite samo šta bi joj se desilo? Nikada je više ne bi pronašli. Voda koja je bila u mastilu, formula H₂O, je i dalje u belilu. Ta se voda preokrene u šta? No recimo na primer kada je boja počela od početka, ona se onda vraća, možda u maglu, ili u gas.

25 I taj gas sada, ovo nije formula, jer možda ovde ima nekoga ko se u ovo razume. Ja samo o tome govorim na način da bi vi znali o čemu govorim.

ću prozvati molitveni red. To je sve što ja mogu učiniti. Dakle, ja sam bespomoćan bez Njega. Ali siguran sam da je On ovde. Sigurno. Ako bih samo mogao videti nekoga ko ima veru! Nemojte, ne budite nervozni. Nećete nikada ništa dobiti, ako ste zbog toga nervozni. Samo u poštovanju, pred Bogom, samo predstaviti svoje potrebe.

289 Kakvog li trenutka! Kakvog li trenutka! Razumete? Bog, ta Reč, je Istina, ili, ako sam rekao Istinu, Bog će potvrditi da je ta Reč Istina. Tako je. Bog neće imati nikakve veze sa laži. Vi to znate.

290 Ovde je to. Hvala Ti, Gospode. U Ime Isusa Hrista, uzimam svaki duh koji je ovde, pod svoju kontrolu, za Božiju slavu.

291 Dakle, verujte sada u poštovanju, verujte. Anđeo koga ste videli na toj slici, je ovde na podijumu. On ide u publiku. Samo trenutak. Ostavi...

292 Ovde je To. Možete li To videti? To je jedna mala dama koja sedi pravo ovde, u pretposlednjem redu. Vidite li to Svetlo, ćilibarno, odmah pored te dame? Ona će uskoro biti majka. Nije li to tako? Imate li molitvenu karticu? Nemate. Nije vam ni potrebna. Jer vi ste verovali. Da li verujete da sam Njegov prorok, Njegov sluga? Ako će mi Gospod Isus Hrist otkriti šta je to na vašem srcu, i zbog čega ste ovde, hoćete li to prihvatiti?

293 Naravno, vi ste nervozni, budući da treba da se porodite, ali vaša nevolja je u vašim leđima. Imate problema sa leđima, i to je ono zbog čega ste tražili od Boga da vas izleči. Nije li to tačno? Ako je to tačno, podignite ruku. Dakle, ako su te stvari istinite, onda ko je rekao to što je istina, a ja želim da ustanete tako da bi ljudi videli da je to istina. Da li smo potpuni neznanci jedno drugom? Ako je to tačno, podignite ruku. Da li je istina to što je On rekao? Ako je to istina, mahnite *ovako* rukom.

294 Dakle, tamo je žena koja je taknula skut Njegove haljine. Ona mene nije mogla dotaći. Ona je oko petnaest metara udaljena od mene. Ali ona je dotakla Njegove haljine. I pitajte nju. Ona se molila da joj Bog isceli leđa i da joj pomogne u tom porođaju. Tako je. Nije li to tačno? I molili ste se pre nego što ste došli večeras ovde u crkvu, i molili ste se da na neki način dodete do molitvenog reda. Ako je to tačno, ako je to bila vaša molitva, podignite ruku. Kako bih ja mogao ovde stajati i reći kako se ona molila pre nego je napustila kuću? Verujete li da mi Bog može reći kako se zovete? Gospođa Cisco.

282 Da li vidite gde stojim? Ovde je grupa propovednika sponzora iza mene. A predamnom sedi oko hiljadu ljudi. A, bilo je vremena kada sam video i po pola miliona pred sobom. Ne poznajem niti jednu osobu.

283 I vi, večeras, koji nemate molitvene kartice, želim da se samo molite i da kažete: “Gospode Isuse, neka se ovo ukloni od mene, sva sujeverja, dalje od mene. On je rekao da je Bog u Svojim ljudima. On je rekao da ga je Bog poslao da objavi Isusa Hrista Crkvi u poslednjim danima. Ja sam bolestan. I ako bih samo mogao dotaći Tvoju haljinu večeras! Rekli su mi da Biblija kaže: Da si ti Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti. I Biblija je rekla: Da si Ti isti juče, danas i zauvek. Znači da ćeš Ti postupati danas kao i onda. I ta žena Te je dotakla, i onda sela među masu, a Ti si se okrenuo i rekao u čemu je bio njen problem i rekao da ju je njena vera ozdravila.”

284 Dakle, ozbiljno se molite i neka Gospod daruje vaš zahtev. Dakle, budite samo u istinskom poštovanju. Molite se samo na tren. Ako ste grešnik, recite: “Oprosti mi, Gospode.” A ako ste bolesni i grešnik ste, recite: “Oprosti mi, Gospode.” Ako ste Hrišćanin, imate pravo na Drvo Života.

285 Dakle, ako se osećate kao da biste se molili, i imate nešto, samo držite svoje misli usmerene na Hrista. Možete podići glave, ako želite, i da samo usmerite svoje misli na Hrista, i gledajte ovamo. Gledajte ovamo prema meni.

286 I sada samo verujte od sveg srca, recite: “Gospode Isuse, najbolje što ja znam kako, molio sam se molitvom vere. I ja nemam molitvenu karticu. Neću biti prozvan da dođem u molitveni red. Ili, ako on malo kasnije prozove molitveni red, ja neću biti tamo. Ja nemam molitvenu karticu. Ali ja verujem Bože. Pomozi mi.”

287 Sada vi to učinite. I onda ako će Isus Hrist sići dole i pomazati nas, vašu veru da verujete, moje oči da to vide, i moje usne da to izgovore! I ako On bude učinio istu stvar koju je i juče kada je bio ovde na zemlji, i obećao je da će to činiti ponovo, onda je Bog u Svojim ljudima. Onda vi recite: “Pokaži nam Oca, i to će nam biti dovoljno.”

288 Samo se molite. Dakle, to nije moja vera. To je vaša. Ja samo čekam na Njega da mi On govori. Ako mi On ne bude govorio, onda

26 Recimo da je to možda otišlo u atome, ili molekule, a da su se molekuli vratili u atome. I recimo da na primer molekul četiri-šest-devet plus šest-devet-sedam prave crnu boju. Ako bi to bilo šest-devet-šest, to bi izašlo na roza, i tako dalje, i sve nazad prema atomima. Nešto je to moralo u početku odrediti, šta će to biti.

27 Ali kada jednom ono dospe ovde u belilo, to se vraća skroz nazad kroz svaki molekul, svaki atom, nazad svom Tvorcju.

28 Dakle, to je kao sa našim crnim gresima. Jednom kada se ispovede u Krv Isusa Hrista, to je oprošteno. Onda tamo više nema uopšte greha. Vi ste slobodni od greha, i nema više greha u vezi toga. To nije zato što ste vi to zaslužili, već to je milost Božija, što ste vi. Kada je čovek sagrašio, on je prešao sa one strane velike provalije između njega i Boga, za njega nije bilo povratka nazad. A Bog je bio pun milosti i On je prihvatio zamenu-substituciju. A jagnje je bila ta substitucija-zamena dok nije došla punina vremena, kada je On, Bog, postao telo, i uklonio greh. A sada tamo čak nema ni tog ponora. Čovek i Bog su postali Otac i Sin. Više uopšte nema greha. On ih je stavio u more belila oproštenja i čak ih se više ne može ni setiti.

29 Dakle, mi to ne možemo učiniti. Mi smo ljudi. Mi možemo oprostiti, ali ne možemo zaboraviti. Ali Bog je beskonačan, i On je toliko veliki da On apsolutno može zaboraviti da ste to učinili. Razmislite samo o tome. Vi čak nikada niste učinili greh. I to čoveka ponovo vraća u Božiju Prisutnost kao Oca, a vi ste Njegovo dete. Mi smo sada sinovi i kćeri Božiji. Moj Bože! Od toga bi Metodisti počeli klicati. Zar ne?

30 Dakle, sretni smo što znamo da imamo ovo veliko, veliko belilo koje nam je doneo Isus Hrist, Svoju Vlastitu Krv. Mi ćemo sada malo da govorimo o Njemu i dati vam priliku da se malo s time upoznate.

31 A sada otvorimo Pisma ako želite, Sveti Jovan, 14.-ta glava Svetog Jovana. Želim čitati samo nekoliko stihova, 7.-mi i 8.-mi stih, govori Isus.

Kad ste mene upoznali, upoznaćete i moga Oca. Već sad ga poznajete i videli ste ga.

Reče mu Filip: Gospode, pokaži nam Oca, i nama je dovoljno.

32 Govoriću na temu: *Pokaži Nam Oca*. Želim o tome govoriti.

33 Ljudsko srce je uvek čeznulo da vidi Boga. Kao što smo govorili sinoć, o tim Grcima koji su došli da proslavljaju i rekli su: „Gospodo, mi bi da vidimo Isusa.“ Čuli su o Njemu i nisu mogli biti mirni dok Ga nisu videli. I mislim da je to zaista način kako bi ma koji, pravi vernik, koji bi ikada čuo o Bogu, postoji nešto u njemu što pulsira u njemu, samo ako bi mogao da Ga vidi.

34 A ipak, mi Ga možemo videti. Isus je ovde rekao: „Kada ste videli Mene, videli ste Oca.“ Tako da mi znamo da ga možete videti. Dakle, dokle god bi išli da se setimo ljudskih bića, ona su uvek čeznula da vide Boga.

35 Čak i Jov (Job), mislim da je to najstarija knjiga u Bibliji. Smatra se da jeste. I bila je napisana čak pre nego je Mojsije napisao Postanak. I Jov, taj veliki Patrijarh, i poznavao je Boga, i došao je trenutak kada je upao u nevolju.

36 Obično će čovek tražiti Boga kada je u nevolji. Čuo sam kako ljudi kažu: „Ja čak ne verujem da postoji Bog.“ Ali neka padne i neka se povredi, a lekari kažu da će umreti, onda ga čujete kako kaže: „O Bože,“ kao Bob Ingersoll. Vi ćete se setiti Boga pre nego svoje majke ili ma koga, jer postoji nešto u vama. Vi ste ljudsko biće.

37 Dakle, vidimo da je Jov dospao u jednu takvu muku, kada je bio sav izmožden od čireva i nevolja, tako da je sedeo u pepelu i strugao svoje čireve.

38 Sećam se kada sam u zajednici kod mene uzeo Jova, pre nekoliko godina, i zadržao sam se skoro godinu dana na knjizi o Jovu. A jedna sestra koja je imala dovoljno milosti, a nije me pitala odmah na podijumu, no napisala mi je jedno pismo. Rekla je: „Brate Branham, kada ćeš već jednom skloniti Jova s tog pepela?“ U mojoj priči je sedeo tamo, ali sam pokušao malo da to proširim, da iz toga izvučem poentu, tu glavnu poentu, koja bi pokazala ljudima, da bi mogli načiniti oltarski poziv. A onda su se na stotine odazivale.

39 Dakle, sedeo je tamo u bedi i žudeo je da vidi Boga. Rekao je: „Ako bih samo znao gde On živi, ako bih mogao otići i pokucati mu na vrata, znao bih Ga. Voleo bih da sednem i razgovaram s Njime.“ Vidite, ljudsko srce doziva Boga.

40 I sigurno, ako postoji jedna ljudska želja u ljudskom srcu, koji je Božije stvorenje, koji doziva Boga, onda mora negde da postoji Bog koji će odgovoriti na taj poziv. No kada dubina doziva Dubinu, onda

redu. Ali hoće li to delovati? Mi možemo reći da je On isti, ali hoće li to delovati? Kao kada bi neko pokušao nešto da proda, to izgleda dobro, ali daj neka radi.

273 Dakle, naša religija mora postati akcija. Hrišćanska religija je akcija. To je Isus Hrist Lično u akciji, koji može!

274 Upravo kao ovaj mikrofoni ovde, ovaj mikrofoni je potpuno nem dok nešto ne progovori u njega. I onda on prenosi glas onoga koji u njega govori. Ali, sam po sebi, on je nem.

275 I tako je to sa ma kojim čovekom ili ženom. Vi ste nemi kada to dođe do ovih stvari, ali ako ste u kontaktu, i Hrist vas povlači okolo da bi vas koristio, vi onda niste. To nije onda vaš glas. To je Njegov.

276 I to je razlog što ja dajem da se snima, na desetine hiljada puta hiljade puta, da li ste ikada videli da je to pogrešno? To nikada neće biti, zato što je to Bog.

277 Dakle, vi to morate verovati. Vi to morate prihvatiti. Vi morate imati vere i da ne sumnjate u to.

278 Dakle, vi koji ste u publici, želim da povijete glave na par minuta, i želim da se molite kao što je to i ta mala žena. “Gospode, bolestan sam.” Ili, “Imam bolesnog prijatelja.” Ili, “Očajno imam potrebu za nečim. Imam porodične probleme,” ili skoro bilo šta za čim imate potrebu.

279 Recite: “Gospode Isuse, znam da me taj čovek ne poznaje. On je za mene potpuni stranac. Ali, Ti me poznaješ. I ja želim Tebe, Nebeski Oče, da mi pomogneš. Želim da me Ti isceliš. I ja ću dotaći skut Tvoje haljine. Toliko sam daleko od njega, a ionako ne bi bilo od nikakve koristi od toga da dotaknem njega; on je samo čovek. No, Tebe ću dotaći. A on je rekao da mi živimo u poslednjim danima, a poslednji znak je došao na crkvu; prema Pismima, kao što si Ti došao Abrahamu, izabranom koji je bio pozvan iz Sodome. A sada, Bože, Oče, neka to bude večeras. Samo neka bude, Oče, da kada...Neka mi čovek kaže, neka mi govori kao što je sa ženom koja je dotakla Njegove haljine, i ja Ti verujem od sveg srca.”

Neka se muzika zaista utiša, ako samo možete, gospodine.

280 Dakle, molimo se. Dakle, svi koji su bolesni, neka se niko ne pomera. I nemojte–nemojte...

281 Neko je upravo fotografisao. Nemojte više. Vidite, Sveti Duh je Svetlo. Ja Ga pratim.

266 Dakle, šta kada bi Isus stajao ovde večeras, noseći ovo odelo koje mi je On dao preko mog dobrog prijatelja, Karl Viliijamsa? Šta ako bi On stajao ovde i imao na sebi ovo odelo, i vi došli do Njega, govoreći: “Gospode Isuse, hoćeš li me isceliti?” Pa, On to ne bi mogao učiniti. On je to već učinio; Njegovim ranama smo isceljeni. Kažete: “Oprosti mi.” On je to učinio na Golgoti. To delo je bilo završeno, ceo plan spasenja. Isceljenje i sve ostalo je bilo završeno.

267 Biblija je rekla, da: “On se uzneo na visinu i sedi s desna Bogu.” Da li to verujete? On je tamo da posreduje, i On je naš Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti. Da li to verujete? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.] Naš jedini posrednik između Boga i ljudi je Isus Hrist. To je tako po Bibliji. Možda ste probali i sa drugima. Ali postoji samo jedan kojeg Bog čuje, a to je Isus Hrist. Tako je. Zapazite, dok On tamo sedi, kao Prvosveštenik, isti juče, danas i zauvek.

268 Dakle, ako bi On ovde hodao večeras, a vi imali veru da vas On može isceliti, baš kao ta mala žena koja je verovala da je Bog bio u Svome Sinu! Dakle, vi verujte da je u Svojoj Reči. Verujte da je Bog u Svojim ljudima.

269 Isus je ustao iz mrtvih, vratio se nazad u Svetog Duha, i vratio se ponovo nazad, da živi u Svojim ljudima, da bi činio ista dela koja je i činio. A čas se približio da se ovo ispuni, pošto je svršetak dispensacije Pagana na dohvat ruke. On je to učinio na kraju Jevrejske, na kraju Samarjanske, a sada i na kraju Paganske, upravo kao što je to On činio onda. Obećao je da će to učiniti prema Pismu.

Dakle, svaki od vas tamo napolju, koji ste bolesni i u potrebi...

270 A Nebeski Otac zna da sam vam rekao Istinu. Ako ima iti jedne osobe koju mogu videti u ovoj zgradi, a da je poznajem, upravo sada, gledajte ovamo, da li su ovi mali dečaci koji sede ovde, i mala devojka, što je pevala, jedini koje vidim a da ih poznajem.

271 Koliko vas tamo u publici zna da vas ne poznajem i da ništa ne znam o vama? Podignite ruke. Vidite? Svi. Ne marim gde se nalazite, pozadi, gde god.

272 Dakle, ako je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, i da je On Prvosveštenik, a mi postajemo Njegovi prijemnici. Dela koja je On činio, i mi treba da ih takođe činimo. Znam da možete čuti psihološku službu. Mi možemo pričati o tome šta je On bio, i naravno, to je u

mora doći i do odgovora na taj poziv. Pre nego što jedna dubina može da postoji *ovde* unutra, koja doziva, mora onda postojati jedna Dubina tamo napolju koja će odgovoriti na taj poziv, ili ne bi bilo poziva *ovde* unutra uopšte.

41 Kao što sam to često govorio, pre nego je bilo peraje na leđima ribe, najpre je morala postojati voda, da bi ona mogla koristiti to peraje. Pre nego je postojalo iti jedno drvo koje bi raslo na zemlji, najpre je morala postojati zemlja, inače ne bi bilo nikakvog drveta. I dokle god postoji jedna tvorevina, tamo je i Tvorac koji je stvorio tu tvorevinu. Da li razumete na šta mislim?

42 I kada za nečim postoji žeđ i glad u ljudskom srcu, mora onda da postoji odgovor na to, ili te žeđi tamo ne bi ni bilo. Tako večeras, mi smo ovde i govorimo: „Pokaži nam Oca, i to će nam biti dovoljno.“ Dakle, ako postoji Bog, a mi znamo da postoji, i to dozivanje našeg srca da Ga vidimo, pa onda zašto Ga ne možemo videti? Ako ovde postoji jedno dozivanje koje nam govori da Ga želimo videti, mora onda postojati neki razlog što mi...neki način da Ga vidimo.

43 I sada ja, s Božijom pomoći, pokušaću da vam pokažem, ili govorim o tri različita načina, ili da kažem, četiri različita načina, kako da se vidi Bog. Govoriću o: Bog u kosmosu; Bog u Svojoj Reči; Bog u Svom Sinu; Bog u Njegovim ljudima.

44 I kao prvo, dakle, govorićemo o Bogu u kosmosu. Mislim da ma ko ko može razumeti kako se kreće ovaj svemir, i kako je velik sunčev sistem, a da je pri zdravoj pameti, ne bi mogao reći da nema Boga. Da li ste znali da se ova zemlja okreće brzinom od preko hiljadu ipo kilometara na sat? Ima oko četrdeset hiljada kilometara oko sebe. Kada se okrene, ona napravi potpunu naizmjeničnu smenu, svakih dvadeset četiri sata, tako da ispada da se kreće brzinom preko hiljadu petsto kilometara na sat. A dok se okreće oko sunčeve orbite, ne znam koliko hiljada kilometara na sat brzo ide, i toliko je vremenski precizno, da ne promaši niti sekundu. Ne postoji časovnik niti mašina koja se može toliko precizno podesiti, a da se spreči premor ili bez časovnika.

45 Imam jedan sat koji mi je darovan u Švajcarskoj, za koji su rekli, u Američkom novcu, da bi koštao trista dolara da sam ga kupio, jedan od njihovih najbolji satova. A opet, taj sat bi kasnio svakih...minut, u

određenom periodu, ili ponovo, ili tako nešto. To – to nije...On ne može biti savršen.

46 A opet, u svemiru, ovaj svet vrti sebe okolo. Ko ga tako vrti okolo i po tom savršenom vremenu? Zasiurno bi se možda makar malo usporio, ako ne bi bilo nečega šta ga neprestano pokreće. A kako ga možete uvek tako savršeno održavati u pokretu? I kako ona obilazi sunce, na način kako se to dešava i toliko savršeno. Onda ne postoji niko...Za Šest hiljada godina, nije izgubila ni sekundu; uvek tačno na vreme. To je toliko savršeno da oni mogu izračunati pomračenje sunca i meseca, tako, za dvadeset godina od sada, oni vam mogu reći kada će se preklopiti, izučavajući astronomiju, proučavajući sunčev sistem.

47 Kako je to veliko! Moj Bože, mislim ako bi neka osoba pogledala ka nebu, mogli bi povikati kao Šveđanin koji je pisao pesmu, *Kako Si Velik*, „Kako Si Velik!“ Videti te male zvezde, i možda ne izgleda da su razdvojene tek neki centimetar, a opet one su dalje jedne od druge nego mi od njih. A opet, Bog sve to kontroliše.

48 I tamo napolju na planini Vilson u Kaliforniji, kod...Jedan astronom koji je bio na mom skupu, u Chattanooga, dozvolio mi je, sa ovim drugim astronomom, da odem tamo i da pogledam kroz taj veliki teleskop. Oni su načinili slike, jer sam ih posetio preko dana. I možete videti stodvadeset miliona svetlosnih godina. Ako bi to preračunali u kilometre, napravili biste dugačak red nula nekoliko puta oko Tusona, ako bi to pokušali izraziti u kilometrima.

49 Vi to ne možete dokučiti svojim umom: stodvadeset miliona svetlosnih godina, a i iza toga se nalaze meseci, zvezde i svetovi. I naš Otac je to stvorio, iz Svog sopstvenog zadovoljstva, i sve to savršeno radi. Ooo, kako je predivno videti to kako je On velik, a onda kako jednostavnim On može Sebe načiniti, tako da vi ne bi–ne bi promašili taj put.

50 Isaija 35 je rekao: „Ni budala neće zalutati na njemu.“ Za to nije potrebna pamet ni obrazovanje. Ako bi trebalo, i ja sam bih bio izgubljen. Samo je potrebna vera da se to veruje. Ne da pokušate to razumeti, već da se to veruje. Upravo Bog je to tako načinio, i to razrešava tu stvar.

51 Dakle, vidimo da ljudi pokušavaju da se prepiru da to nije tako: nevernici. Ovde jednom u Koloradu...Ooo, pretpostavljam da je to bilo pre nekih trideset, četrdeset godina ranije. Bio je jedan nevernik

predstavljaju ove maramice. Veliki Jehova Bože, kada ove maramice budu položene na tela bolesnih, neka se taj đavo uplaši i neka se povuče. Bože, vodi ih u to obećanje: “Ja sam Gospod koji lečim sve tvoje bolesti.” Daruj to Oče. U Ime Tvoga Sina, Isusa Hrista, mi to molimo.

259 A sada, Gospode, blagoslovi one koji iščekuju u publici. Molim se u Ime Isusa. Amen.

260 Dakle, mislim da smo malo odužili. Prozivali smo molitvene kartice svake večeri, tu kraj oltara. Mislim da ćemo večeras prozivati one koji nemaju molitvene kartice, tako da vi to shvatite da molitvene kartice s tim nemaju nikakve veze. Koliko vas je ovde bolesno a da nemate molitvenu karticu? Podignite ruke. U redu. Nema niti jedne osobe ovde, koliko vidim, a da je poznajem. Jedino koga ne mogu pozvati su ove male pevačice koje sede ovde napred.

261 Pošto sam rekao da je Bog u Svom svemiru, Bog je i u Svojim ljudima. Verujete li da je Bog u Svojim ljudima? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.]

262 Dakle, svaki od vas, gledajte ovamo. Kao što su Jovan i Petar to rekli prolazeći kraj kapije Divne, rekli su: “Pogledaj na nas.” To znači: “Obrati pažnju. Slušaj ono što ću ti ja reći.” On je rekao: “Srebra i zlata nemam. Ali ono što imam, veru; ono što imam, dajem tebi. U Ime Isusa Hrista, ustani.” Sagnuo se i uhvatio je čoveka, počeo je da ga podiže, sve dok mu članci nisu ojačali. A onda se udaljio radujući se.

263 Kao što to već znate, ja nisam obrazovan. Nisam. Ne bih sebe moga nazvati propovednikom. Ja sam kao neka rezervna guma. Ali Bog mi je dao jedan dar, kao dar da se objavi Isus Hrist, da bi naveo ljude da vide da je On još uvek živ. Dakle, ako...

264 On nije mrtav. Ako je On mrtav, onda je naša religija uzaludna. Ali ja sam video na stotine religija, kao misionar širom sveta, sretao sam se sa svakavim đavolima, vračarima, i svim ostalim. Ali naša religija je istinita. Naš Bog živi. On nije mrtav. On je živ. I On je obećao: “Dela koja Ja činim i vi ćete takođe.”

265 Kažem vam, da ma koji čovek koji je ispovedio svoje grehe, pod Krv Isusa Hrista, on je jedan Božiji sin, ako je rođen od Božijeg Duha. Oni su sinovi i kćeri Božije.

254 Naš Nebeski Oče, mi verujemo da si Ti Bog. Mi znamo da si Ti blizu. Vidimo te Tamo skroz davno pre nego što je svet čak postao. Vidimo Te kako pružaš Svoju ruku i stvaraš svet. Zemlja je stvorena sasvim od Reči Božije. Sama prašina na kojoj sedimo večeras je objavljena Božija Reč. Ako nije, odakle je onda postala? Ti si izgovorio i bilo je tako. Ti si još uvek Bog i večeras. Ooo, Bože, dopusti nam da vidimo viziju toga. Dopusti nam da uhvatimo istinsko značenje Tvoje dragocene Reči. Daruj to, Oče. Blagoslovi nas večeras.

255 Molim se da Ti večeras daruješ, da pokažeš da si Ti u Svojim ljudima. Dakle, oni Te mogu videti u svemiru. Oni Te mogu videti, Gospode, na različitim mestima. A sada, daj da vidimo kako se Ti pojavljuješ, naš Nebeski Otac, ako si nam toliko već milostiv. Molim se da Ti to vidiš, Gospode, da mi ne mislimo da mi moramo videti te stvari, već da se Tvoja Reč može ispuniti. Ti ne moraš isceliti ljude, da bi dokazao da si bio Sin Božiji. Ti si to učinio zato što si rekao da je to zbog toga da se Reč može ispuniti. I večeras, Ti ne činiš ove stvari samo zato što misliš da bi ih trebao učiniti. Ti ih činiš jer si obećao da ćeš ih činiti. Ti si obavezan prema Reči, Gospode, i Ti je zasigurno činiš uvek istinitom.

256 Ovde su maramice koje su ovde položene, Gospode, od bolesnika. Skroz širom zemlje, nalaze se mala bolesna deca, majke. Ti si video te maramice. Ja polažem svoje ruke na njih, Oče. I ja znam da nisam Sveti Pavle, ali si Ti još uvek Isus.

257 I jednom je rečeno u Bibliji, da je bila jedna grupa ljudi, zvana Izraelci, koji su poštovali Tvoje zapovesti. Oni su išli po stazi dužnosti. I dok su bili na stazi dužnosti Crveno More im se našlo na putu. Ono ih je zatvorilo. A faraonova vojska se približavala. A planine i pustinja su bile s druge strane. Izgledalo je kao da Bog sebi nije ostavio odstupnicu, a nešto se našlo na putu. Ti si im bio obećao da ćeš ih odvesti u Novu Zemlju. A Crveno More se isprečilo na putu. Jedan je pisac rekao: "Bog je pogledao dole kroz taj Vatreni Stub, ljutitim očima." Rekao je: "Kada je tako učinio, Crveno More se uplašilo, i uklonilo se, a Izraelci su nastavili dalje."

258 O Bože Neba, Ti si još uvek Jehova večeras. I ne gledaš samo dole iz Vatrenog Stuba, već gledaš dole kroz Krv Svoga vlastitog Sina. I bolesti su se isprečile na putu ovih bolesnih ljudi ovde, koje

koji je prolazio kroz zemlju, pokušavajući da obrati ljude u neverstvo. I on je čak rekao i svojoj majci kada je umirala.

Rekla je: „Šta sada imaš da mi kažeš?“

52 Rekao je: „Majko, podnesi ovu neprijatnost sa osmehom.“ Kakve li stvari da kažete svojoj majci.

53 Imao je nervni slom pa je otišao na zapad, da se malo odmori. I spakovao se i otišao je u planine. I jednog dana dok je hodao...

54 A propovednici su se plašili da ga napadnu, rekli su, zato što je bio, Ooo, bio je bistar, veoma obrazovan, uglađeni učenjak. I upravo su ga samo ostavili i pustili ga da ispira sam sebi mozak.

55 I tako, jednog dana, rekli su da je krenuo u šetnju, i počeo je gledati u stene. Počeo je zaista da se pita, odakle su one došle? I kao prvo, znate, vetar je počeo da duva kroz borove: „Adame, gde si?“

56 Vidite, Biblija je rekla: „Ako oni učute, kamenje će povikati.“

57 Taj nevernik je pao na svoja kolena i postao je drag, i voljeni Hrišćanin, zato što je Bog, u Svom kosmosu, izrekao: „Ja sam Tvorac koji je stvorio nebo i zemlju.“

58 Nekada ranije, moj prijatelj, gospodin Vud, živi u Džefersonvilu, moj prvi komšija. Gospodin Border ovde, jedan od...moj menadžer, on sedi ovde večeras, veoma ga dobro poznaje. On je došao na skup u Lojevilu. I bio je Jehovin Svedok, i bilo mu je zabranjeno da čak i poseti skupove, no došao je sa ženom. A žena mu je pripadala Anderson Crkvi Božijoj.

59 I videli su tamo jednu malu devojčicu, dovedenu na podijum, i kako je Sveti Duh rekao maloj devojčici u čemu je bila njena nevolja, i koliko je dugo imala, osvrćući se...zaboravio sam kako se zvala bolest, što ih pretvara u kalcijum ili kamen. Nije se pomerila oko tri godine. I rekao sam joj, u Ime Gospodnje, da će ozdraviti. A sutradan, devojčica je trčala gore dole po stepenicama; bila je to veče u zgradi, upravo trčeći gore dole po podijumu, i sve ostalo.

60 Gos. Vud, se nekako slomio kada je to video, i konačno je imao...Imao je dečaka koji je bio hrom zbog poliomielitisa, noge su mu se vukle pod njim.

61 Odande sam otišao dole u Hjuston u Teksasu, gde je bila načinjena ta slika koju imate o Anđelu Gospodnjem. I ta rasprava tamo dole, sa Baptističkim propovednikom koji je stao nasuprot, da Hrist nije sada iscelitelj. I onda je Gospod došao pred tridesethiljada

ljudi te večeri, i dozvolio je, bio je fotografisan, to Svetlo koje otkriva tajne srca, što je pokazalo da je to bilo istina.

62 A Džordž J. Laci, glava FBI za otiske prstiju i dokumente, iz Kalifornije, došao je tamo u Šel zgradu i ispitao je fotografiju, i rekao: „Gos. Branham, bio sam vaš kritičar, i rekao sam da je to psihologija, ali,“ rekao je: „mehaničko oko ovog fotoaparata neće uslikati psihologiju. Svetlo je obasjalo objektiv.“ I tako da vi sada imate tu fotografiju. A jedna od njih je u Vašingot D.C. U holu religiozne umetnosti, sa zabeleškom ispod: „Jedino natprirodno biće koje je ikada bilo fotografisano u istoriji sveta.“ I sada, ako vas ikada nanese put tamo, stanite i pogledajte to.

63 Dakle, zapazite. Onda je gos. Vud doveo svog dečaka, a mi smo bili na jednom drugom mestu. A Sveti Duh ih je prozvao i rekao: „Jedan dečak je pozadi u zgradi, po imenu David Vud. Njegov otac je preduzimač radova. Jehovin Svedok.“ Nikada ih nisam video u životu. Oni su živeli u jednoj drugoj državi dole u Kentakiju. I tako On je rekao: „TAKO GOVORI GOSPOD, dečak je isceljen.“ I odmah je hromi dečko ustao na noge, toliko normalan kao i bilo ko drugi. On je sada moj komšija. Oženio sam ga pre tri godine sa jednom devojkom Hriščankom, i imaju dvoje fine dece. Mnogi ljudi odavde to znaju.

64 Gospodin Vud i ja na povratku kući, vozili smo do planina Kentakija, malo selo gde sam bio na Metodističkom kampu tamo dole, a mesto se zvalo Akton, A-k-t-o-n, upravo jedna mešovita prodavnica, benzinska pumpa, i kamp. I zvalo se Akton Kentaki. Malo mesto je imalo i poštu, svoju sopstvenu, u toj mešovitoj prodavnici. Imao sam tamo skup. I meni je to izgledalo kao dobro mesto za lov na veverice, tako da sam želeo da se vratim nazad.

65 A dve godine od tada, ponovo smo se vratili, došli smo nazad da lovimo veverice.

66 I—i naravno, vi ljudi iz Arizone, pretpostavljam...Koliko vas zna kakve su sive veverice Kentakija? Koliko vas je ikada uopšte videlo vevericu? Ooo, pa, iz kog dela Kentakija ste? Pa znači zaista se osećam kao kod kuće. Nema ničega boljeg što bi mogli pojesti na svetu. Ako imaju to, nikad nisam na to naleteo.

67 I tako otišli smo tamo dole na odmor od dve nedelje, da lovimo, i bilo je veoma suvo. I te malene životinjice, moj Bože, mogle su pobeći. A mi smo pucali iz puške dvadesetdvojke, i postalo je toliko

Hrist bio s njim, toliko da su čak tražili da uzimaju maramice i peškire s njegovog tela i polagali su ih na bolesne i namučene, a zli duhovi su izlazili iz ljudi. Bolesti su bili isceljene. Šta je to? Bog u svojim ljudima.

248 Ooo, šta je nama potrebno večeras! Pogledajte na prošlo veče. Slušao sam to sa kasete. Jedna mala žena je došla, koliko znam, iz Oregona, ili odnekle. Bila je siromašna žena. Potrošila je svoj novac da bi došla ovamo. Imala je nespašenog muža i decu. Bila je bolesna i mučila se, došla je na podijum. Neko je tamo napolju mislio drugačije, da sam ja samo nagađao ono što sam rekao da sa ženom nije bilo u redu.

249 A onda se Sveti Duh pokrenuo i rekao joj ko je ona bila, kako se zvala, i kako ju je nazvala majka. Rekao sam joj kakvo su joj ime dali još kada je bila mala beba. Rečeno joj je kako se sada preziva u braku. Rečeno joj je gde je sve bila, šta je učinila, odakle je došla, čime se ona bavila, i od čega je bolovala. I rekao sam joj da ima muža grešnika, i decu grešnike, i da boluje od neke vrste bolesti. Ne znam od čega sada. Samo sam slušao sa kasete.

250 A onda, Sveti Duh je došao sa TAKO GOVORI GOSPOD. „Dajem ti tvoga muža. Dajem ti tvoju decu. I iscelio sam te.“ I danas je ona zdrava. Muž joj je sinoć bio prvi na oltaru, i deca su joj spašena.

251 Šta je to bilo? Onaj koji poznaje prošlost, sadašnjost, budućnost. Šta je to bilo? Bog u Svojim ljudima. Amen. Tako je. On je isti juče, danas i zauvek. On je obećao ove stvari u poslednjim danima.

252 Evo, i ja završih, deset do deset je. Žao mi je, upravo sam se raspričao. Imam ovde još zabeleženih trideset citata iz Pisma. Ooo, ooo! Sačuvaću ih za sutra uveče.

253 Bog je u Svojim ljudima. Da li verujete da je Bog u Svom kosmosu? [Zajednica kaže: “Amen” - Urednik.] Da li verujete da je Bog u Svojoj Reči. [“Amen.”] Da je Bog u Svom Sinu? [“Amen.”] Da je Bog u Svojim ljudima? [“Amen.”] Niste li srećni što znate da je Bog u Svom kosmosu, Bog u Svom Sinu, Bog u Svojim ljudima? [“Amen.”] Bog je još uvek Bog. On je isti juče, danas i zauvek. Blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje! Kažem vam.

Hajde da se molimo.

239 Pogledala je na tu stranu i rekla: "Nije po običaju. Mi smo ovde razdvojeni. Nisi to trebao tražiti od mene, jedne žene."

240 Rekao je: "Ali ako bi znala Ko s tobom razgovara, tražila bi od Mene da piješ." I onda je nastavio sa razgovorom dok nije otkrio njen problem. Rekao je: "Idi i dovedi svog muža."

Rekla je: "Nemam muža."

241 Rekao je: "Istinu si rekla. Imala si ih pet, a i onaj s kime sada živiš nije ti muž. Istinu si rekla."

242 Rekla je: "Gospodine, vidim da si Ti prorok. I znamo da kada bude došao Mesija, da će On upravo ovo činiti."

243 Rekao je: "Ja sam On, koji govori s tobom." Moj Bože! Šta je On činio? Odražavao Boga.

244 Šta to crkva treba da čini? Da odražava iste stvari koje je i On činio. Sigurno. Ooo, odražavati, Bog u Svojim ljudima!

245 Sećam se u Bibliji, kada je jedan stari prorok, bio toliko ispunjen sa Svetim Duhom, dok Sunamka nije dobila bebu. I beba je umrla, a prorok nije, nije za tu stvar mogao čuti od Boga. Ali je hodao gore dole po prostoriji, dok Božiji Duh nije došao na njega. On je legao preko te male mrtve bebe i dunuo je sedam puta, i ona je oživela. Šta je to bilo? Taj prorok? Ne, gospodo. Bog u Svojim ljudima. Tako je. Bio je to Bog u Svojim ljudima. Sigurno. To je potpuno tačno.

246 Videli smo čoveka po imenu Sveti Petar, da nije bio nešto baš obrazovan, bez seminarskog iskustva, nije imao člansku karticu niti od jedne organizacije. No on je bio ispunjen Svetim Duhom, Bog u Svojim ljudima. Videli su ga kako prorokuje, i videli kako se to ispunjava. Posmatrali su njegov veliki život. Čuli su o njegovom uticaju. Čovek, koji je govorio kao Isus Hrist. Biblija je to rekla: "Videli su da su bili neobrazovani i neškolorani ljudi, ali su znali da su bili sa Isusom." Vidite? Vidite? On Sebe odražava kroz vas. I videli su, da su ti ljudi to toliko silno verovali, tako puno, da je Bog došao na te ljude, sve dok ljudi nisu dolazili da legnu pod senku tih neobrazovanih ribara. I koliko god ih je tamo ležalo, verom, verujući, bili su isceljeni. Ne od senke ribara, već od Boga u Svojim ljudima, Bog deluje kroz Svoje ljude. Sigurno.

247 Videli su Pavla kako izgovara proročanstva. I svako se ispunilo baš tako; predskazivao je stvari, i činio sve što je Isus Hrist činio dok je bio na zemlji. Oni su videli da je On bio sa Hristom. Znali su da je

suvo da nismo mogli ni loviti. A gos.Vud je rekao: „Brate Branhame, znam mesto gde jedan čovek ima oko petsto do šesto hektara i ima i brda i uvalina tamo, i voda koja se spušta niz potok.“ Rekao je: „Biće više vlage. Moćićemo da idemo pored potoka, i nećemo ih preplašiti.“ No rekao je: „On je nevernik.“

Rekao sam: „Pa, idemo da isprobamo s njime.“

68 I tako prešli smo preko zemlje, i kroz šume, i preko brda, dok nismo stigli do jedne kuće, a dva starija čoveka sa nakrivljenim šesirima sedela su pod drvetom. I rekao je: „To je onaj sa one strane.“ Rekao je: „Taj je baš tvrd.“ I stali smo.

69 Rekao sam: „Možda je bolje da ideš ti, ako ga već poznaješ. A ja bolje da ostanem u kolima.“

Rekao je: „U redu.“

70 I tako, izašao je i otišao do tamo. Rekao je: „Kako ste?“ I rekao je: „Zovem se Vud.“ I rekao je: „Pitam se da li je moguće da malo lovimo tu kod vas.“ Rekao je: „Lovili smo tamo dalje kraj jednog drugog potoka.“ Rekao je: „I tamo je veoma suvo i ne možemo loviti.“

71 Rekao je: „Jesi li ti dečak Džima Vuda?“ Njegov otac je čitač u Jehovinim Svedocima. On je jedan od čitača. Rekao je: „Pošten i veoma fin čovek!“

Rekao je: „Ja sam njegov sin.“

72 Rekao je: „Pa, Džim Vud je jedan od najpoštenijih ljudi koje sam ikada sreo.“ Rekao je: „Samo izvoli, možeš loviti gde god poželiš.“

73 Rekao je: „Hvala vam, gospodine.“ Rekao je: „Poveo sam i svog pastira. Pretpostavljam da može i on ići.“

74 A on je rekao: „Nisi se valjda toliko srozao da moraš voditi propovednika gde god ideš?“ I rekao je...

75 Pomislio sam da je bolje da izađem, tako da sam izašao iz kola i odšetao tamo. Rekao sam: „Kako ste?“

76 On je rekao: „Kako ste?“ I rekao je: „Znaš, ja sam prilično tvrd momak nasuprot takvih kao vi.“

77 Rekao sam: „Pa, svako ima svoje mišljenje.“ Ja sam želeo loviti. I tako onda je on rekao...Rekao sam: „Pretpostavljam da jeste, a svako ima pravo na svoje mišljenje.“

78 A on je rekao: „Da.“ Rekao je: „Nemam ništa protiv vas sem jedne stvari.“ Rekao je: „Vi cepate pogrešno drvo.“

79 Koliko vas zna šta to znači? To je lažeš kao pas, razumete, cepate drvo.

Rekao je: „Cepate pogrešno drvo.“

Rekao sam: „Pa, to je samo mišljenje.“

80 A mama mi je uvek govorila, rekla je: „Samo daj kravi dovoljno dug kanap, ona će obesiti sama sebe.“ Tako da sam pomislio da ću mu dati dovoljno užeta, tako da sam pustio–pustio sam ga da nastavi i da priča.

81 On je rekao: „Pa,“ rekao je: „Ovde sam na ovoj zemlji...I tamo kod tog starog dimnjaka tamo je izgorela prva kuća, pre oko šest godina. Moj otac je izgradio ovo mesto. Ovde sam živio, muvao se ovuda po ovim mestima.“ Rekao je: „Imam sedamdeset šest godina. I nikada nisam video Boga, niti Anđela, niti bilo šta drugo.“ Rekao je: „Zbog toga,“ rekao je: „ja...Nema ništa od toga.“

Rekao sam: „Pa, naravno, to je i dalje samo mišljenje,“ rekao sam.

82 On je rekao: „Pa, ja upravo mislim da vi skitate okolo i stvarate sebi lagodan život.“

Pomislio sam: „Ooo, čoveče, ako bi samo znao šta je lako! Lako?“

I rekao je: „Mislim da svi samo sebi gradite lagodan život.“

83 Rekao sam: „Da, gospodine.“ Rekao sam: „Da. Pa,“ Rekao sam: „to je i dalje samo mišljenje.“

84 A on je rekao: „Pa,“ rekao je: „to je ono što ja verujem u vezi toga.“ Rekao je: „Samo cepate pogrešno drvo.“ I rekao je...

Ja sam rekao: „Jesi li ikada bio u crkvi?“

85 Rekao je: „Ne.“ Rekao je: „Ne verujem da se treba tamo ići.“ Rekao je: „Bio je jednom jedan momak, koji je došao ovamo pre oko dve godine iz Indijane, imao je jedno mesto tamo preko. Imali su skup u Metodističkom kampusu.“ Rekao je: „Zaboravio sam kako se momak zvao.“ I rekao je: „Ako ga ikada sretnem, želeo bih popričati s njime.“

Rekao sam: „Zaista?“

86 I brat Vud je počeo da govori...I ja...Krava je bila na kraju konopca, tako da on o Tome nije želeo raspravljati. Rekao sam...Bio sam tamo sa bradom po svom licu, toliko duga, sva crvena, i nisam se kupao dve nedelje, i znate kako je to već.

Rekao sam: „Da, gospodine.“ Rekao sam: „Šta s time?“

ili tri puta da bude đakon u službi i ostale stvari! Kakva li je to sramota!

228 Mi to moramo shvatiti, da iako smo stranci na ovom svetu, da smo sinovi i kćeri Kralja Neba. I mi, naš karakter u nama, trebalo bi da bude kao Isus Hrist, da bi (On) mi mogli odražavati Njegov, kroz Njegovo Biće. Bog je u Njegovim ljudima. Da. Ja to verujem od sveg srca.

229 Jovan 14:12 je rekao, Isus je rekao: “Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim, činiće ih i on takođe, ista objava.” Pogledajte šta smo sve našli tokom ove nedelje, kako je On Sebe objavio da je Mesija, sa darom koji je bio u Njemu. On je mogao otkriti tajne vašeg srca, otkriti njihove tajne misli, i reći im šta je to bilo.

230 Jedna mala žena se probijala jednom kroz masu i dotakla je rub Njegove haljine. Rekla je: “Moram Ga dotaći!” Ona je pobešla u masu, zaustavila se i sela, odnosno kako god da je to bilo.

231 I svi su Ga grlili: “Zdravo Ravi, mladi proroče! Kako si?”

232 A neki od njih su govorili: “Hej, čuo sam da možeš podizati mrtve! Mi imamo puno groblje njih.” Kritičari, upravo ih svuda nalazite.

233 I tamo je On bio, probijajući se dalje. Nakon izvesnog vremena je stao. Rekao je: “Ko Me je dotakao?”

234 A Petar je mogao reći ovako nešto: “Gospode, misliće da je ovde nešto uvrnuto. Pogledaj samo na ruke koje Te dotiču sa svih strana, a ti kažeš: ‘Ko me je dotakao?’” On Ga je zbog toga ukorio.

235 Isus je rekao: “Ali Ja sam osetio jedan drugačiji dodir, jedan istinski dodir.”

236 Toliko nas večeras imamo svoje ispovedanje vere, i toliko nas čini razno razne stvari, a ipak postoji taj pravi dodir, postoji nešto što skreće Božiju pažnju. A Bog odražava Sebe u Svom detetu. Dela koja je On činio i mi smo određeni da to takođe činimo isto.

237 Tamo, ta mala žena je sela. A Isus je gledao okolo dok je nije našao. Rekao joj je o tečenju njene krvi, i rekao da ju je njena vera spasila.

238 Ooo, vidimo Ga kada je mala žena kraj bunara, došla po kofu vode. I ona je bila žedna, i počela je spuštati kofu dole u bunar, kada je čula kako je jedan mladi Jevrej rekao: “Daj mi da pijem.”

uvek...Bog je načinio čoveka; a čovek robove. To nikada nije bilo ispravno od samog početka.

220 Dolazili bi ovamo i prodavali bi ih, kao polovna kola. Oni su imali te staromodne kuće i plantaže, i dolazili su ovamo da kupe robove. Kupci bi dolazili, brokeri, da ih izaberu. I jednom je naišao jedan broker na jednu plantažu. Rekao je: “Pa, koliko imate robova?”

Rekao je: “Oko trista.”

Rekao je: “Želeo bi da ih pogledam.” I otišao je napolje.

221 A oni su bili tužni. Oni su bili daleko od svoje kuće. Oni nisu nikada–nikada nisu znali kako da...Znali su da se više nikada neće ponovo vratiti kući. Nikada više neće videti tatu. Nikada više neće videti mamu. Majke nikada više neće videti decu. Bila je to tužna stvar. I šibali su ih bičevima, da bi ih naterali da rade; gonili su ih da bi radili.

222 No, primetili su jednog mladića tamo, koga nisu morali bičevati. Glava mu je bila uzdignuta, brada mu je bila gore; išao je okolo, sve vreme, ravan kao daska.

Broker je rekao: “Želim kupiti tog roba.”

Vlasnik je rekao: “Ali on nije za prodaju.”

223 Pitao je: “Zbog čega je taj čovek tako različit?” Rekao je: “Da li je šef nad svima njima?”

Rekao je: “Ne.” Rekao je: “On je rob.”

224 Rekao je: “Možda ga drugačije hraniš od ostalih?”

Rekao je: “Ne. On jede u hodniku, kao i ostali robovi.”

225 Rekao je: “Pa šta ga onda čini toliko različitim od ostalih robova?”

226 Rekao je: “I sam sam se pitao, dok nisam otkrio. Tamo u domovini, u Africi, odakle oni potiču, otac mu je kralj plemena. I iako je stranac, ipak zna da je kraljev sin.” To je njegov karakter. On je želeo da se ponaša kao i njegov otac.

227 Ooo, kakva je to danas sramota, da muškarci i žene, koji tvrde da su Božiji sinovi i kćeri, sa Božijom prirodom u sebi; propovednici za propovedaonicom, koji tvrde da su Božiji sinovi; a poriču da postoji Božansko isceljenje, poriču da postoji delovanje Svetog Duha. Kolika je to samo sramota za naše sestre, koje tvrde da su Božije svetice, a seku kosu, i svlače odeću, i ponašaju se kako to čine! Kolika li je to samo sramota za naše crkve, da dopuštaju čoveku koji je oženjen dva

87 Rekao je: „Pa imamo ovde jednu staru damu koja živi na grebenu, po imenu nekom već.“ I rekao je: „Umirala je od raka.“ Rekao je: „Vodili smo je kod specijaliste za rak u Lojevil, i pokušali su je operisati. I bilo je to u stomaku.“ I rekao je: „Bila je toliko svezana, kroz stomak i crevni trakt, da je nisu mogli čak klistirati. I samo su je vratili kući da umre., I rekao je: „Dospela je u tako loše stanje da je više nisu mogli stavljati ni pod patku; morala je samo koristiti pelene.“ Rekao je: „Ja i žena bi išli do nje, dva puta na dan, i menjali joj posteljinu.“ I rekao je: „Umirala je.“

88 I rekao je: „Taj propovednik je bio preko u Akton-u.“ I rekao je: „Bio je tamo dve večeri.“ I rekao je: „Njena sestra živi tamo dole, preko drugog potoka, oko nekih pedeset kilometara niže. I otišla je to veče tamo. I rekla je: Taj čovek nikada ranije nije bio u tom kraju. I rekla je: Bio je na podijumu, i gledao je na nekih hiljadu ipo ljudi.“ I rekao je: „Ta dama tamo, po imenu *tom-i-tom*, kada odeš kući večeras, ponesi jednu malu belu maramicu u džepu, ti što si u prsluku mramorne boje. A na njemu je neki mali plavi vez u čošku. Imaš sestru po imenu *tom-i-tom*, koja umire od raka. Idi, ponesi tu maramicu i stavi je na sestru. Jer TAKO GOVORI GOSPOD, ona će ostati živa.“

89 I rekao je: „Oko jedanaest sati uveče, mislio sam da imaju na brdu probuđenje Armije Spasa, zbog sve te buke.“ I rekao je: „Ja...Probudili su me.“ Rekao je: „Rekao sam svojoj ženi: Pa izgleda da je umrla. Tako da ću sutra ujutro uzeti svoja kola da je pokupim.“ To je bio jedini put da stignete do nje gde živi. Morali bi je izneti napolje do mesta dokle bi mogla kola stići. Rekao je: „Sačekaću do jutra.“ I rekao je: „Otićemo po nju i izneti je.“

90 Rekao je: „Sledećeg jutra žena i ja smo ustali prilično rano, da bi otišli tamo gore. I šta smo zatekli kada smo ušli, da je jela svežu pitu od jabuka sa svojim mužem.“ I rekao je: „Ona je i sada tamo gore. Ne samo da obavlja svoje poslove, već i komšijske poslove.“

Pomislio sam: „Dakle, tu smo!“

I ja sam rekao: „Pa, nije valjda da verujete u to.“

91 Rekao je: „Pa, ako ne veruješ u to, idi i sam se uveri.“ On je sada meni propovedao.

92 „Pa,“ rekao sam: „u vreme kada imamo modernu nauku, i lekare, tako dobre kao što ih mi imamo, i hoćeš da mi kažeš da je neki...“

93 „Pa,“ rekao je: „ako ne veruješ, idi do nje da je pitaš.“ Rekao je: „Ona je tamo.“ Rekao sam: „Ma nije valjda, Džone?“

94 Rekao je: „Upravo je tako.“ Drugi stari čovek je bio vernik. On je rekao: „Tako je. Ona je upravo sada tamo. Možeš ići da je pitaš.“ I sada on propoveda meni, vidite. Tako, da je to bilo sasvim u redu.

Tako rekao sam: „Pa, šta bi vi rekli da se tamo dogodilo?“

95 Rekao je: „Koliko bih samo voleo da pitam tog čoveka, kako je on znao da je tamo gore bila ta žena? Nikada ranije nije bio u ovom kraju. Ona je umirala od raka. Kako je on znao da je umirala od raka? Kako je znao njeno ime? I kako je znao da je to bila njegova sestra? I kako je znao da će ozdraviti kada se maramica bude stavila na nju?“ Rekao je: „Želeo bih popričati s njim kada ga budem video.“

Rekao sam: „Pa, nadam se da hoćete.“

96 Tako, okrenuo sam se oko sebe. I bilo je negde oko sredine avgusta, i bilo je istinski toplo a lišće je počelo da pada sa drveća. A on je imao tamo jedno lepo jabukovo drvo, a jabuke su bile svuda po zemlji. I rekao sam: „Imate li nešto protiv da uzme jednu jabuku?“

97 Rekao je: „Žuto jaknaši ih jedu.“ Koliko vas zna šta znači žuto jaknaš? Tako, rekao je: „Oni ih jedu. Pa možeš i ti.“

98 Tako da sam uzeo jednu i obrisao je u te prljave pantalone, znate već, i zagrizao. Rekao sam: „Baš je lepa jabuka.“

Rekao je: „Ooo, da. Posadio sam to drvo pre četrdeset godina.“

Rekao sam: „Uh-huh.“

„Da, to sam ja posejao.“

Rekao sam: „Rađa li ovako svake godine?“

99 „Da. Mi stvarno...Mi dobijemo nekoliko buradi jabuka sa njega, svake godine. Neke sušimo na vrhu hangara.“

Rekao sam: „Da, gospodine.“ Rekao sam: „To je veoma lepo.“

100 Rekao sam: „Dakle, postoji jedna čudna stvar.“ Rekao sam: „Primetili ste da mi uopšte nismo imali još mraz. Nismo još imali nikakvo hladno nevreme niti bilo šta, a ipak svo to lišće opada sa tog drveta.“ Rekao sam: „Pitam se, zašto li je to?“

Rekao je: „Pa, život je napustio lišće.“

Rekao sam: „Život je napustio lišće?“

Rekao je: „Da.“

Rekao sam: „Pa gde je otišao život?“

Rekao je: „Dole u koren drveta.“

Jedan drugi je napisao.

Živeći, On me je voleo; umirući, On me je spasio;

Sahranjen, On je odneo daleko moje grehe;

Ustavši, On me je zauvek za badava opravdao;

Jednog dana On dolazi, Ooo, slavnog li dana!

213 Ako bih večeras mogao pozvati Fanny Crosby-ja, i da kažem: “Šta ti misliš o Njemu? Da li je On bio prorok ili šta je On bio?” Ona bi rekla ovo:

Nemoj me mimoići, nežni Spasitelju,

Čuj moj ponizni poziv;

Dok ostale pozivaš,

Nemoj mene da mimoideš.

Ti si izvor sve moje utehe,

Više si no život meni,

Koga na zemlji imam sem Tebe?

Ili koga na Nebu do Tebe?

214 Slava Bogu! Bog je bio u Svome Sinu, izmirujući svet sa Sobom.

215 Bog u svom svemiru! Bog u Svojoj Reči! Bog u Svom Sinu! Da, gospodo. A sada, Bog u Svojim ljudima.

216 Verujete li da je Bog u Svom svemiru? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.] Da je Bog u Svojoj Reči? [“Amen.”] Da je Bog bio u Svom Sinu? [“Amen.”] A šta sada s time da je Bog u Svojim ljudima? [“Amen.”] Amen. Oh!

217 “Još malo i svet Me neće više videti,” rekao je Isus. “Ipak, vi ćete Me videti; jer Ja ću biti s vama, i u vama, sve do svršetka. Ja ću biti u vama, isti juče, danas i zauvek.” Da, gospodo. Kakvi bi mi ljudi trebali biti?

218 Podseća me na jednu priču. Ovde ne tako previše davno, dole na jugu, znali smo kupovati robove, crnce. Buri su ih dovodili ovamo i prodavali; Holandjani. I oni su se prodavali ovde u Americi kao robovi. To je pogrešno.

219 Nikada nije bila namera da jedan čovek vlada nad drugim. Mi imamo jednog Boga. Boja kože nema nikakve veze sa dušom. Mi svi dolazimo iz jedne krvi. Žuta rasa može crnoj dati krvnu transfuziju, a crni čovek onda da da vama, belcu. Mi smo...Bog, je od jednog čoveka načinio sve narode, da gospodo, od jednog čoveka. No oni su

sile koja je izlazila iz Njega, i od propovedanja Evandjelja, lečenja bolesnih, i toga što su Ga svi kritikovali, on se povukao skroz nazad u brodiću i legao. To je bio Čovek koji je legao i zaspao. I baš tada, desethiljada đavola mora su se zakleli da će Ga potopiti te noći. A tamo je On bio, toliko umoran da se nije mogao ni pomeriti. Čak ni talasi Ga nisu mogli probuditi. A mali brodić se ljuljao kao flaša na besnom moru, i to Ga ni dalje nije probudilo. On je bio Čovek. Spavao je. Bio je umoran. Bio je iscrpljen.

207 Ali kada je jednom ustao i pogledao je na Svoje apostole i rekao: „Ooo, vi maloverni,“ i stavio je svoje noge na krmu brodića. Pogledao je gore i rekao: „Mir, smirite se.“ A vetrovi i talasi su Ga poslušali. Bilo je to više od čoveka koji je tamo govorio. Bio je to Bog koji je govorio iz Svog Sina. Da, gospodo. Bog je bio u Svome Sinu. Ja verujem da je On bio Božanstvo. To je istina.

208 On je umro na krstu tražeći milost. Umro je tražeći gutljaj vode. On je umirao dozivajući milost. On je bio Čovek kada je umro.

209 Ali tog trećeg dana, kada se ispunilo to proročanstvo: „Ja neću ostaviti Njegovu dušu u paklu; niti ću dopustiti da Moj svetac vidi truljenje.“ Svi đavoli pakla...On je ustao sa ključevima smrti, pakla, i groba. On je ustao i uzneo se na Visinu i dao darove ljudima. To je bilo više!

210 Svaki čovek koji je ikada išta značio to takođe veruje; pesnici, pisci, i svi proroci kroz doba. Mogli bi intervjuisati neke od njih.

211 Šta ako bih mogao pozvati Eddie Perronett-a ovde večeras na scenu? On nije mogao prodati svoje pesme. Niko nije želeo da ih kupi. Jednog dana Sveti Duh ga je poneo, i zgrabio je svoju olovku i napisao je.

Sva slava Isusovom Imenu,
Neka anđeli padnu ničice;
Donesite Kraljevsku dijademu,
I krunišimo Ga Gospodom sviju.

212 Da, gospodo. On je Gospod sviju. On je verovao da je Bog bio u Njemu.

Ooo, kada čujem onu drugu koja kaže:
Kada osmotrim čudesni Krst
Na kojem je Princ Slave umro,
Onda svu svoju slavu smatram za ništa.

„Ooo.“ Rekao sam: „Zbog čega je tamo otišao?“

101 I on je rekao: „Pa, da se sačuva od zime.“ Rekao je: „Razumeš, ovde se spusti na dvadeset ispod nule.“ Rekao je: „Ako-ako bi taj život bio gore u drvetu, taj život bi umro. Mora se spustiti u koren.“

102 Rekao sam: „Ooo, razumem. Uh-huh.“ Pa, rekao sam: „Želim te nešto pitati.“ Rekao sam: „Znaš da to drvo nema u sebi nikakvu inteligenciju, jer to je samo drvo i deo botaničkog života.“ Rekao sam: „Kakva vrsta inteligencije mu to kaže, pre nego li dođe mraz: Beži odavde, odmah brzo. Beži u koren i sakrij se. Ako to ne uradiš, umrećeš. Kakva li inteligencija to čini.“

„Pa,“ rekao je: „to je priroda.“

103 Rekao sam: „Pa, ja ću ti reći. Uzmi kofu vode i zalij taj stub tamo, u avgustu, i da vidim kako će se sva ta voda sliti dole do dna stuba, i da se onda ponovo vrati nazad na proleće.“

Rekao je: „Nisam o tome razmišljao.“

104 I rekao sam: „Razmisli o tome dok ja budem lovio veverice. A onda, kada se vratim, ako mi kažeš koja je to inteligencija rekla tom soku da se spusti dole, tom životu: Idi dole u koren i sakrij se tamo do proleća, a onda se vrati ponovo nazad. Kada otkriješ koja inteligencija upravlja tim sokom da ide gore dole, kroz to drvo, po godišnjim dobima, ja ću ti reći koja je to inteligencija rekla toj ženi da bude izlečena.“

Rekao je: „Reći ćeš?“

Rekao sam: „Da, gospodine.“ Rekao sam...

Rekao je: „Nisi ti valjda taj propovednik?“

Rekao sam: „Ja sam brat Branham.“

Rekao je: „Imaš li dokaza za to?“

Rekao sam: „Sigurno.“ Rekao sam: „Nadam se da ne izgledam ovako.“

105 Rekao je: „Ne, čudim se tome.“ Rekao je: „Izgledaš kao čovek.“

106 I rekao sam: „Pa...“ Rekao sam: „Pa...“ Rekao sam na to: „Pa,“ rekao sam: „u redu, gospodine.“

I rekao je: „Jesi li ti taj propovednik?“

107 Rekao sam: „Da, gospodine. Isti Bog koji može da govori drvetu, može govoriti i čoveku.“ I tamo sam priveo tog starog čoveka Hristu.

108 Godinu dana kasnije, vratio sam se nazad. A on je otišao da se sretne sa Gospodom. A žena mi je rekla, rekla je: „Brate Branhame, umro je u pobeđi, slaveći Boga.“

109 Šta je to bilo? Video je Boga kako govori kroz Svoj kosmos. Od svih stvari koje je video, a opet sama priroda drveta mu je objavila da postoji Bog. Razumete? I on je to pronašao i pronašao je Isusa Hrista svog Spasitelja.

110 Ooo, kako Ga samo možete videti u izlasku sunca, videti Ga prilikom zalaska sunca. Gde god pogledate, možete videti Boga. Kao što sam rekao pre neko veće: „Ako se On nalazi iznutra u vama, vi Ga onda možete videti i *tamo* napolju.“

111 Gore u Kolorado, obično odlazim tamo u lov. I jedne dru...Jedan moj prijatelj i ja smo lovili tamo i razdvojili smo se. Lovili smo jelene, skroz visoko, a sneg potera jelene dole. Oni su gore u šumi, zato što su divlja stvorenja. Tako da smo povelili po jednog tovarnog konja, i osedlanog konja, i otišli gore visoko. A—a gos. Javerz, vlasnik tog ranča, vratio se nazad preko, na jedan krak potoka, nekih trideset kilometara, a ja sam otišao ovim drugim putem.

112 A u jesen, ovako, znate već, sunce će izvesno vreme sijati, i malo će padati kiša; malo padati sneg, pa ponovo kiša, a onda se pojavi sunce. Znao kako je to.

113 I oluja ja naišla preko planine. A ja sam bio skoro kod drvoreda. Konj sa sedlom je bio privezan, skroz dole, nekih sedam-osam kilometara ispod mene, a ja sam lovio tamo dalje, bilo je dosta suvo i naišla je oluja. A ja sam se sakrio iza nego žbunja, i od silnog vetra, a vetar je poobarao nekoliko stabala, i neke kukute. I ja sam stajao iza tih drva dok vetar nije prošao. A oluja je donela hladnoću. Stajao sam tamo, nekih sat ipo, pretpostavljam, i skoro sam se smrznuo, a vetar je duvao. I onda, nakon izvesnog vremena, smirio se. Nekako sam se otromboljio i postao malo pospan.

114 Tako da sam pogledao gore, i kada sam to učinio, stajao sam i gledao oko sebe. Video sam sunce kako se pojavljuje dok je zalazilo. I skroz tamo gore, gde je protutnjala kiša, i pala na zimzelen drveće, i smrznula se na njima. A sunce se odsijavalo od leda i to je načinilo dugu. Moj Bože! Mogao sam u tome videti Boga. Tamo je Bog, upravo tamo, u zavetnoj duzi. Pomislio sam: „Tamo je gore Bog, na vrhu planine.“

200 Rekao sam: „Da li je tu kraj objašnjenja?“ Rekao sam: „Da li je to sve što ste hteli reći?“

Rekla je: „Da.“

201 Rekao sam: „Gospodo, argumenat je tanji nego pileća čorba skuvana od senke pileta koje umire od gladi.“ Rekao sam: „Pa, znate već. Vi znate bolje od toga.“

Rekla je: „Šta ste hteli time reći?“

202 Rekao sam: „Pa, pogledajte ovamo. Da vam samo nešto pokažem.“ Rekao sam: „On jeste bio Čovek, ali ste propustili videti da je On bio više od Čoveka.“ Rekao sam: „On je bio čovek kada je plakao. Bio je čovek dok je tamo stajao sa malim pogrbljenim ramenima, jer je i Biblija rekla: Nije bilo lepote na Njemu zbog koje bismo Ga poželeti.“ On je bio čovek koji je tamo stajao kao takav i plakao. Ali kada je ispravio ta mala ramena, pogledao je ka Nebu, rekao je: „Lazare, izadi! A čovek koji je bio mrtav četiri dana ustao je na noge i ponovo živeo, to je onda bio više nego Čovek. Čovek to ne može učiniti. To je bio Bog u Svome Sinu.“

203 Da li to verujete? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.] Da, gospodo. Njegove...

204 Taj mrtav čovek, pa on je sav obamro. Drugim rečima, počeo je truliti. Rečeno je: “On smrdi.” Njegova duša je bila četiri dana negde na putovanju. O tome se nećemo prepirati, šta god da je to bilo. No, šta god da je to bilo, propadljivost poznaje svoga Gospodara. Haleluja! A i duša je znala Svog Tvorca i svoju Ljubav. A duša koja je napustila to trulo telo, četiri dana, stala je na noge i ponovo živela. Recite mi, da li to čovek može učiniti? Bio je to Bog u Svom Sinu koji je to činio.

205 Priznaću da je On bio Čovek, gladan, kada je sišao te noći iz Jerusalima, gledao je okolo, pogledao na jedno drvo, pokušavajući da nešto pojede. On je bio Čovek. Tako je. Ali kada je uzeo pet hlebova i dve ribe, i nahranio time pethiljda ljudi, a preostalo je još dvanaest košarica, tada je bio više od čoveka. To je bio Bog, taj Stvoritelj, koji je stajao tamo. On je mogao od vode načiniti vino. On je mogao uzeti hlebove i umnožiti hranu i ribe. Bog je bio u Svom Sinu, apsolutno. Da.

206 On je bio Čovek dok je te noći ležao na tom malom starom brodiću i on se ljuljao gore dole. Bio je toliko umoran od vizija i od

192 Dakle, u ovom dobu kada propovednici socijalnog Evandjelja, braća, pokušavaju ga načiniti samo nekim prorokom, ili nekim dobrim filozofom, ili tako nečim. On je bio ili Bog ili najveći varalica koga je svet ikada imao. On je bio Bog; ništa manje i ništa više.

193 Žena je pripadala jednom određenom kultu i nije verovala bukvalno u Isusovo devičansko rođenje, nije to prihvatila. Oni su samo verovali da je to um nad materijom. A ona je dolazila prilično često da me sluša kako propovedam. Jedno veče me je sreća na izlasku. Rekla je: „Brate Branhame, volim da slušam kako propovedaš.“

Rekao sam: „Hvala.“

Rekla je: „Samo jednu grešku nalazim kod tebe.“

194 Rekao sam: „Pa, hvala Gospodu. Nadam se da i Gospod nalazi samo tu jednu.“ I rekao sam: „Moj Bože. Imam toliko grešaka a vi nalazite samo jednu od njih?“ Rekao sam: „Puno vam hvala.“ Rekao sam: „Mogu li pitati, koja je to greška?“

Rekla je: „Ti previše hvališ Isusa.“

195 Rekao sam: „Zasigurno ću onda ući unutra, ako je to sve od grešaka koje imam, ako se ja hvališem Njime,“ rekao sam.

Rekla je: „Previše Ga uzdižeš.“

Rekao sam: „Kako to mislite, da Ga previše uzdižem?“

Rekla je: „Pa, vi Ga pravite Božanstvom.“

Rekao sam: „On jeste bio Božanstvo.“

196 „Ooo,“ rekla je: „Gos. Branhame, tu grešite.“ Rekla je: „On je bio dobar čovek.“

Rekla je: „On je bio prorok.“

197 Rekao sam: „On je više od proroka. On je bio Bog proroka.“

198 A ona je rekla: „Ooo, gospodine Branhame!“ Rekla je: „Ako vam dokažem... Rekli ste da ste fundamentalista. I ako jeste, dokazaću vam vašom sopstvenom Biblijom, da On nije Božanstvo, hoćete li to onda prihvatiti?“

Rekao sam: „Ako Biblija tako kaže, ja ću verovati Bibliji.“

199 Rekla je: „U redu, pa onda ću vam navesti iz Pisma o tome.“

Rekla je: „Sveti Jovan, 11.-ta glava. Biblija je rekla, da, kada je Isus otišao do Lazarevog groba, Biblija je rekla da je On plakao. A On ne bi mogao plakati kao Božanstvo.“

115 A onda, nakon izvesnog vremena, čuo sam velikog jelena. Izgubio se u oluji. Mukao je za krdom. Mogao sam čuti Boga u tome. Jedan stari vuk je počeo da zavija sa planine a partner je odgovorio, dole sa dna. Tamo je Bog u tome. Uvek sam verovao da je On živeo tamo gore. Tamo je On bio u zalasku sunca. Tamo je On bio u dugi. Tamo je bio u dozivanju jelena. Tamo je On u zavijanju vuka. On je u prirodi, svuda okolo, svugde.

116 I na moje čuđenje, upravo preko puta mene na jednom panju, bila je jedna borovska veverica. Ona je baš kao Irska sova: „sva galami i nakostrešena, a nije sova,“ znate već. Upravo jedan maleni čudesni druškan, sedeći sav zguren, ali on je šumski policajac u plavom. Kada on poviče, sva divljač će pobeći. I tamo je on bio, smestio se tamo, brbljao je na mene, upravo kao da će me pokidati na komade. A nije bila no *ovoliko* velika. No skakala je gore dole. I pomislio sam: „Mališa, nemoj se toliko uzbuđivati.“ A ono što ga je uzbuđilo...

117 I sam sam postao malo uzbuđen, kada sam počeo da vidim sve te stvari. „Bože,“ rekao sam: „kakovog li divnog mesta da se tu bude!“ Osećao sam se kao i Petar, na gori Preobraženja: „Napravimo tri šatora i ostanimo ovde.“ I toliko sam se u duši ispunio s Božijom slavom, da sam prislonio svoju pušku naspram drveta. Mislim da sam buktao. Jurio sam oko drveta i vikao sam: „Slava Bogu! Slava Bogu!“

118 Morao sam sebi dati oduška. I to nije...Jedini izduvni ventil koji sam ja imao, pretpostavljam. Tako da sam samo...Ne znam da li ste se ikada osećali tako dobro ili ne. Ali možete i vi to učiniti, pošto sam ja imao takvo iskustvu. Znam da je to ispravno, kada možete pogledati napolje i videti Boga svuda oko vas.

119 Tamo ne možete osetiti dim cigarete, i tamo nema piva i takvih stvari, a niti polu obučeni žena. Te stvari su—te stvari su—te stvari su dole u đavolskim rupama.

120 No to je tamo gore gde živi Bog. I tako onda, tamo gore, jurio sam okolo i okolo, govoreći: „Hvala Ti Gospode! Video sam tu dugu.“ Pomislio sam: „Na Njega kada se pogleda...“

121 U 1.-oj glavi Otkrivenja, Jovan Ga je video kao dugu, kao Alfu i Omegu, Ooo, kao Početak i Svršetak. Sa zavetom, da više neće uništiti svet. A onda smo mi dobili, u ovom Novom Zavetu je zavet u Njegovoj Krvi.

122 I kako sam ja samo bio ponesen. Nisam izigravao nekog licemera. Dobro sam se osećao i želeo sam sebi dati malo oduška. I ja sam galamio: „Slava Bogu!“ i sve tako oko drveta. Pretpostavljam da su pomislili da imaju manijaka u šumi, da je neko naišao. No nije me bilo briga ko je tamo. Dobro sam se osećao i želeo sam se radovati u Gospodu.

123 I mislim da sam uzbudio tu malu vevericu. I mislim da ona, nikada nije videla tako nešto. Ne samo veverice, već i mnoštvo drugih ljudi nikada nije videlo tako nešto, čak ni ljudska bića. A ovde sam se ja vrteo okolo. I pretpostavljam da je to bilo smešan prizor, no ja sam se dobro osećao. I onda, ona je sedela tamo, sva usplahirena, i cvokotala je na mene. Oči su joj otekle skoro kao obrazi.

124 Rekao sam: „Nemoj se uzbuđivati. Samo sam slavio našeg Stvoritelja. Sedi samo. Radi i ti isto. Biće ti bolje.“ I onda se mališa smestio. Pomislio sam: „Zar ne vidiš? Pogledaj ovamo, samo podigni ruke i slavi Gospoda.“ Reкао sam...

125 I zapazio sam. Ona nije gledala na mene. Ona je držala glavu prema dole, gledajući *ovako*. Pomislio sam: „Pa, u šta gleda taj mališa?“ A oluja je prisilila da se veliki orao spusti dole, u tom duvanju. I zbog toga je ona bila uzbuđena, što se taj orao muvao okolo, u tom žbunju tamo dole.

126 Tako da sam pomislio: „Dakle, Gospode, vidim Te u dugi. Vidim te u zalasku sunca. Čujem Te u tom dozivanju životinja. I kako ću Te sada videti u orlu? Da li si Ti i u orlu? I što si me zaustavio da Te proslavljam.“ Vidite, Bog čini sve kako treba. On je znao da ću ja ovo jednog dana pričati. I tamo je On bio. Taj veliki orao je skočio na granu i pogledao me je. I pomislio sam: „Moj Bože, divim mu se. On se ne plaši.“

127 Divim se svemu što se ne plaši. Bog ne može koristiti kukavicu. Ako ste kukavica da bi svedočili pred svojim šefom, ili pred ma kim, i stidite se Isusa Hrista, On vas ne može koristiti, ako se stidite Evandjelja Isusa Hrista. Mislim kao što je i Pavle rekao: „Ne stidim se Evandjelja Isusa Hrista, jer je To Božija sila za spasenje svakome koji veruje.“

128 Neki ljudi mogu nastaviti ići u crkvu; ali kada dospeju napolje, oni se izduvaju. Dakle, takva vrsta religije nije dobra. To je samo da bi se napravio neki šou. To se mora verovati.

On je Taj! Kvočka može da snese jaje, ali se neće izleći ako nije bila sa petlom.

184 I Svemogući Bog, Bog Otac, zasenio je devicu Mariju, i stvorio je u njenoj materici Krvnu stanicu, koja je donela Božijeg Sina bez seksualne želje. A ta Krv je bila prolivena na Golgoti. Haleluja! To je Krv u koju ja verujem večeras, jer ne može biti ništa drugo. „Ni za jedan drugi izvor ja ne znam, ništa sem Isusove Krvi.“ I radi toga nas spasava Božija Krv. Božija Krv donosi Isusa Hrista u našu sredinu. Božija Krv donosi Svetog Duha. Ne krv nekog Jevreja ili Paganina; već Božija vlastita stvorena Krv. Isus, taj Čovek, bio je Njegov Sin koga je On sam stvorio, i Bog se ušatorio u tom šatoru. I Bog...

185 Zakon bez kazne nije zakon. Ako kažete da je protivzakonito da prođete kroz crveno svetlo, a ne postoji kazna za to, onda to nije zakon.

186 A Božiji Zakon ima u sebi kaznu. „Onoga dana kada budeš jeo s njega, tog dana ćeš umreti.“ I kada je čovek jeo s njega, ne postoji...

187 Bog nije mogao poslati nekog drugog čoveka da stane na to mesto. Ponovo bi to bilo nepravedno. Meni bi bilo to pogrešno ako bi *ovaj* brat umro zbog onoga što je učinio *onaj* drugi. Bog je morao Lično doći. A jedini način kako je On to mogao učiniti je da dođe u Svom Sopstvenom telu, što je bilo Njegovo Sopstveno stvoreno telo koje je On načinio, Lično, da bi mogao podneti smrt. Amen.

188 Evo Evandjelja u sili. To je Bog objavljen u telu, Emanuel, da ukloni grehe sveta. I u tu Krv mi verujemo; ne u Jevreja niti u Paganina; već u Božiju Krv, koja je bila Isus Hrist. Zbog toga je On rekao: „Ja i Moj Otac smo Jedno. Otac Moj prebiva u meni.“ To je bio Otac u Njemu.

189 Jedna žena je rekla: „Pa kome se On molio u Getsemanskom Vrtu,“ jednom na uličnom okupljanju.

190 Reкао sam: „Želim vas nešto pitati. Svedočila si da imaš Svetog Duha. Gde je On? Čemu se moliš?“ To je unutar vas, naravno.

191 Dakle, mi imamo Duha u meri. On Ga je imao bez mere. Mi smo Božiji sinovi i kćeri, u meri. Kao kada uzmete kašiku vode iz okeana, a On je ceo okean, ali isti elementi koji su u kašici su i u celom okeanu. U pitanju je kvantitet, ali isti kvalitet. Radi toga: „Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.“ Bog je u nama. Da. Zapazite.

Bog u Svom svemiru. Bog u Svojoj Reči. Bog u Svom Sinu.

Sveti Duh. To je isti Bog, sve vreme, a ne tri Boga; već tri objave istog Boga, to su tri Očeva atributa-svojstva. To je ono što je On bio. On je to prikazao kao Sina. To je ono što je On bio. A sada kao Sveti Duh u Njegovim ljudima.

177 Bog, je učinio sebe pristupačnim; nije mogao ni da se dotakne zbog greha. A onda se Sam Bog odražavao u jednom Čoveku, pošto je čovek bio stvoren na Božiji lik. A onda je Bog postao načinjen u liku čoveka, da bi mogao patiti, tako da može ukloniti greh. I onda...

178 A sada je On u nama. „Još malo i svet me više neće videti, ipak Ja ću biti sa vama, čak i u vama, sve do kraja sveta.“ Bog u nama. Razumete?

Dakle, sada to tako izgleda, da bi svako to mogao videti.

179 Veoma često ljudi kažu da je Isus bio Jevrej. Neki od njih su rekli da je On polu Paganin, i polu Jevrej. On nije bio niti jedno od toga. On je bio Bog. To je ono što je On bio.

180 Dakle, upamtite, kada se rodi beba, svaki oblik života dolazi iz muškog pola. Klica života dolazi iz hemoglobina, iz krvi. A krv je...Život je u krvi. Biblija je tako rekla. Dakle, taj...kao što...

181 Proleće je. I sada sve ptice prave gnezda, i napune gnezda sa puno jaja. Dakle, ta majka ptica bi mogla napraviti najlepše gnezdo i ukasiti ga sa svakojakim perjem. I može da snese puno gnezdo jaja, i da toliko brižljivo leži na tim jajima. Sve dok – mogla bi ih okretati svakog dana, baš kako treba. I mogla bi ih čuvati i držati ih toplim, do jedne takve mere da...I mogla je umreti od gladi. Postala bi toliko slaba da ne bi mogla napustiti gnezdo, da bi našla nešto da pojede. Mogla bi biti toliko odana tim jajima, tim ptićima koji treba da se izlegu. Ali ako ženka nije bila u kontaktu sa mužjakom, nikada se neće izleći. Ona mora doći u kontak sa mužjakom.

182 To me podseća na današnju crkvu. Ponekad mi možemo sagraditi najlepšu crkvu, koju bi mogli, i da imamo najbolji izbor đakona i sve tome slično; i jednu veliku zajednicu, i gradonačelnik da dolazi, i da je mnogi posećuju, i da se hvale sa njom. Ali ako nisu u kontaktu sa novim rođenjem, sa Mužjakom, Hristom, vi onda imate puno gnezdo trulih jaja. Ona se tamo nalaze i svako od njih je trulo.

183 Ono što je nama potrebno je jedno dobro staromodno čišćenje gnezda, skroz od Prezbiterijana, Baptista, pa sve do Pentakostalaca, i svih ostalih. Vi morate doći u kontakt sa Isusom Hristom, Životom.

129 I onda sam zapazio ovog velikog orla. On se nije plašio. Pomislio sam: „Pa, znaš šta? Zar me se ne bojiš?“ A te velike sive oči su me pogledale, pomislio sam: „Zbog čega se ne plaši?“ Rekao sam: „Mogao bih izvaditi svoju pušku i ubiti te.“ Rekao sam: „Zar me se ne plašiš?“ A on je samo...Nije se obazirao na mene. On je gledao tu vevericu. Pa je pogledao na mene a onda pogledao na vevericu. Pomislio sam: „I ja sam se umorio od te buke, takođe. Jesi li i ti?“ I tako, on je samo nastavio da gleda i vamo i tamo.

130 I nakon izvesnog vremena, pomislio sam: „Šta ga čini toliko sigurnim?“ Zapazio sam da je nastavio mahati krilima, znate već, nameštajući svoje perje na krilima. Uh-huh. Vidite, tamo je to. Vidite, imao je dar od Boga, u tim krilima. I on je znao, da pre nego što ja mogu zgrabiti tu pušku, da se on može naći tamo na tom drvetu. Razumete? I on se nije plašio dokle god je mogao osetiti snagu koju mu je Bog dao, da ode na sigurno mesto.

131 Ooo, ako bi Hrišćanin samo to mogao učiniti! Ako je orao mogao toliko da se pouzda u ta krila da će ga izvući iz nevolje u sigurnost, koliko više se ne bi trebali plašiti bilo čega, ljudi i žene u Prisustvu Isusa Hrista, gde On sebe obznanjuje? Ako bi vi mogli znati i videti, videti da Biblija kaže da će to biti *ovako*, a ovde je to sada, Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, koji hoda u našoj sredini, i čini iste stvari koje je uvek i činio, i obećao je da će On to učiniti upravo pre kraja vremena, zašto bi se mi onda trebali plašiti? Ništa vam neće nauditi. Kako vam nešto može nauditi? On je nadvladao i pobedio sve: smrt, pakao, grob, bolesti, i sve ostalo, greh. On je...Ja sam u Njemu potpun. Ne u sebi; ja nemam ništa. Ali u Njemu sam siguran.

Video sam ga kako on to nastavlja da radi.

132 Jednom mi je neko rekao, rekao je: „Brate Branhame, zar se ne bojiš da ćeš imati jednom nekoga na podijumu i da ćeš pogrešiti?“ Ne, dokle god Ga ja mogu osetiti da je blizu, tada neće biti greške. Tako je. To će uvek biti tako.

133 Znate, sedeo je tamo dok se nije umorio, slušajući tamo tu staru vevericu tamo, kako zvoca, zvoca, i zvoca. Tako da je samo načinio veliki skok. Mahnuo je krilima otprilike dva puta, i zapazio sam da više nije ni mahao krilima. On je upravo znao kako da postavi svoja krila. A kada je vetar naišao, on se samo uzneo na vetru. I vetar bi ponovo naišao; i on bi se samo penjao ponovo na vetru. I on je samo

jedrio od talasa do talasa. I ustao sam i posmatrao sam ga, sve dok nije postao samo mala tačka na nebu. On je išao dalje, dalje, i dalje.

134 Stajao sam tamo i počeo sam brisati suze sa lica. Rekao sam: „To je to, Bože. Vidim zašto si Ti poslao orla ovamo.“ Razumete?

135 To nije skok pa da bi ove nedelje bio Metodista i onda ponovo skoči pa da bude Baptista sledeće nedelje, i hop, hop od jednih; pa hop, hop do drugih. Već to je znati kako postaviti svoja krila vere u odnosu na silu Svetog Duha. I dok to nailazi kao huka poplave, bivate nošeni na toj struji. Klonite se tog malog zemaljskog zvocanja, zvocanja: „Dani čudesa su prošli. Ne postoji krštenje Svetim Duhom. Ne postoji Božansko isceljenje,“ zvocanje; zvocanje ovde i zvocanje tamo. Samo postavite svoja krila u odnosu na silu Svetog Duha i neka vas On uzdigne iznad svog tog starog, zvocanja, te buke zvocanja, da: „Ne postoje takve stvari.“

136 Taj orao je znao šta je činio. On je mogao verovati. Razumete? Bog je u Svom univerzumu. Zar ne verujete u to? [Zajednica kaže: „Amen“ - Urednik.] Da li vidite Boga u Njegovom univerzumu? Možete Ga videti u pticama. Možete ga videti u cveću. Vi...Oh! Mogli bi utrošiti celu noć na to. Ali da li verujete da je Bog u Njegovom univerzumu? [„Amen.“] U redu.

137 A sada ćemo videti da li je Bog u Njegovoj Reči. Sada ćemo posmatrati Boga u Njegovoj Reči. I ne samo da je On u Reči, već je On Reč. Tako je. Biblija je rekla u Svetom Jovanu, u 1.-oj glavi: „U početku beše Reč, Reč beše u Boga i Bog beše Reč. I Reč postade telo i nastanila se među nama.“ Bog i Njegova Reč su isto.

138 Ta Reč, Isus je rekao, je Seme koje je posejao sejač. A svako oplodeno seme će u ispravnoj zemlji doneti od svoje vrste.

139 Svestan sam da će se ovo snimiti. I ove kasete, a mi imamo službu širenja kasete, po celom svetu. I mnogi ljudi, upravo ovde večeras, gde ima nekih hiljadu ljudi koji slušaju. Pre nego što se zaustavi ova kasete, biće ih deset puta deset hiljada onih koji će to čuti širom sveta.

140 I pošto me snimaju, reći ću ovo, u vezi da je Božija Reč Seme. Ako se možete ispravno mentalno postaviti prema ma kojem Božijem obećanju, On će ga ispuniti, ako možete sebe dovesti u poziciju da verujete da je to obećanje bilo za vas.

168 „I onda kada je Dan Pentakosta u punini nastupio, čuo se zvuk s Neba kao silni Vetar, i ispunio je celu kuću gde su oni boravili.“ Vrata su se širom otvorila, i prozori su se širom otvorili, izašli su na ulice i svedočili u sili, pod uticajem Svetog Duha. Zašto? Božija Reč je njima morala biti oživljena. Bog je održao Svoju Reč. Nije onda više bilo kukavičluka, kada se Reč usidrila.

169 Zaustaviću se ovde samo za tren da bi rekao sledeće. Kada neki čovek ili žena, i nemarim koliko doktori mogu reći: „Umireš od raka, gube,“ ili šta god da je u pitanju. Kada možete primiti tu Reč, koja je Bog, nešto će se desiti. I niko vam više drugačije neće moći reći. Znaćete šta radite. Da, gospodo.

170 Da li verujete da je Bog u Njegovom svemiru? [Zajednica kaže: „Amen.“ - Urednik.] Da li verujete da je Bog u Svojoj Reči? [„Amen.“] Naravno, On je u Svojoj Reči. A sada, Bog u Svome Sinu.

171 Bog u Svom svemiru. Bog u Svojoj Reči. Vi vidite Boga u Njegovom svemiru.

172 Vi ste videli Boga u Njegovoj Reči, zato što je On Reč. Ovo je Bog u štampi. To je odštampana Reč, ali Ona je takođe i u vazduhu, ako je možete primiti. Moj Bože!

173 Kao ta mala žena, koja je dotakla rub Njegove haljine, ona je to primila. Razumete? Bez obzira šta je bilo u pitanju, ona je znala u svom srcu, da ako Ga bude mogla dotaći, da će ozdraviti.

174 A sada, zapazite Boga u Njegovom Sinu. Oh! Jovan 14:8, Isus je rekao: „Ja i Otac smo Jedno. Otac prebiva u Meni. Nisam Ja taj koji činim dela. To je Otac Moj koji prebiva u Meni; On čini ta dela. Zaista, zaista vam kažem, Sin ne može činiti ništa sam od Sebe.“ Sveti Jovan, 5.-ta glava i 19.-ti stih. „Sin ne može činiti ništa sam od sebe, već samo ono što vidi Otac da čini.“ Razumete? „Bog je bio u Hristu, pomirujući svet sa sobom.“

175 Dakle, mnogi ljudi su se skroz zbrkali trojstvom, kada počnete razmišljati o tome. Neki od toga prave tri različite individue, a neki to čine samo jednom, a obe strane su pogrešne. Zapazite, to nisu tri Boga.

176 To su tri objave istog Boga. Razumete? To su tri atributa-svojstva. Bog, taj Otac, koji je bio u pustinji, u obliku Vatreneog Stuba; a onda se isti taj Bog izrazio kroz Svoga Sina, što je bio isti Bog u Njegovom Sinu; a sada taj isti Bog izražava Sebe u vama i meni, kao

A propovedanje Evanđelja, i biti Hrišćanin, je ludost za one koji propadaju, takođe.

161 No Abraham je to verovao. Mogu videti kako Sara plete male cipelice, znate već, i sprema posteljinu, i ona je spremna. Prošao je prvi mesec, i vidite, rekao je: „Kako se osećaš draga?“

„Nema promena.“

„Slava Bogu. Mi ćemo to svakako imati.“

„Kako?“

„Bog je tako rekao.“

Godina je prošla. „Sara, kako se osećaš?“

„Nema promena.“

„Mi ćemo je svakako imati. Haleluja!“

„Bog je tako rekao.“ To je Reč, Bog je to obećao.

162 Dvadesetpet godina kasnije, dvadesetpet godina kasnije, on sa svojih sto godina, a ona sa devedeset, mala pogrbljena baka, sa malom prašnjavom kapom na glavi. Sa štapom, idući okolo ovako nekako, a i on star, sa dugom bradom. „Da li ima nekih promena, draga?“

„Ni najmanje, dragi.“

163 „Slava Bogu! Mi ćemo je ionako imati. Bog je tako rekao.“ Razumete?

164 Tu ste vi. A onda mi sebe nazivamo Abrahamovo seme? Bez obzira na razloge, to će biti veliki...On je Boga mogao slaviti još više dvadesetpet godina kasnije. To će onda biti još veće čudo.

165 No mi ćemo videti Isusa Hrista kako se objavljuje odmah pred nama, i ako On nije jedna spontana stvar, „Promašio sam. Nisam to dobio.“ Abrahamovo seme? Vidite?

166 Bog u Njegovoj Reči! „Nebo i zemlja će proći,“ rekao je Isus, „ali Moje Reči nikada neće izneveriti.“ Bog je u svom kosmosu. Da li to verujete? [Zajednica kaže: „Amen.“ - Urednik] Bog u Svojoj Reči.

167 Kada je stovadeset malih kukavica, koji su hodali sa Isusom tri ipo godine, na zemlji, kada su Ga videli da je ustao iz mrtvih i kako čini čuda, i znake i tako dalje...Oni su se plašili od pretnji Jevreja. Oni su se popeli u gornju sobu jedne zgrade sa ulice, stepenice koje su vodile gore u hram, u jednu malu gornju sobu, u jednu malu molitvenu sobu odvojenu od spoljašnjosti, gde je gorela neka mala sveća sa maslinovim uljem, ili lampa sa fitiljem u njoj. I oni su se popeli tamo, i zabravili vrata, zato što su se plašili Jevreja.

141 Ako dozvolite da neki riki to izmesti negde drugde, sa više obrazovanja, i da ima dovoljno obrazovanja da time manipuliše, može to da veže za neko doba koje je već prošlo, ili za neko doba koje treba da nastupi, to će onda za vas postati neefektno. Kao što je Isus rekao: „Vi vašim tradicijama činite da Božije Zapovesti postanu neefikasne,“ kada pokušate da od Boga načinite istorijskog Boga, ili nekog Boga koji tek treba doći.

142 „On je isti juče, danas i zauvek.“ On je upravo isto toliko Bog sada, kao što je On to uvek i bio. Ako možete tako pristupiti, da je to obećanje za vas! Isus je rekao, Sveti Marko 11:22: „Zaista vam kažem, ako kažete ovoj planini: Pomeri se, i ne posumnjate u svom srcu, već verujete da će se ispuniti ono što ste rekli, možete imati ono što ste rekli. Kažem vam, kada se molite, verujte da ste primili ono što ste molili, i biće vam darovano.“ Koliko bi veće obećanje moglo biti dano od tog? Vi to morate verovati, zato što je To seme. Dakle, ako ja...

143 Ako me zamolite za jedan hrast a ja vam dam žir, potencionalno vi bi imali hrast. To je u obliku semena. A kada vi želite Boga u svom životu, samo Ga prihvatiti kao svoga Spasitelja. Potencionalno, vi ste potpuno zreli Božiji Sin. Vi ćete rasti u Božiji stas-lik. Baš kao što to čini i žir, naraste u hrastovo drvo.

144 Dakle, vi ljudi ovde iz Arizone, vi gajite narandže. Prvo je to seme. Seme istrune. „Seme, kukuruza ili pšenice, mora da ode pod zemlju,“ kao što je to Isus rekao za Sebe. Mora da istrune.

145 A jedino što vi možete da činite je da...Jedini način, je da prihvatite tu klicu Života iz Božije Reči, Božiji Vlastiti Život, i da onda istrunete svojim sopstvenim idejama. Neka Bog to učini.

146 Nije moj posao da pokušam To sve izmozgati. Ja To ne mogu izmozgati. Ja To samo verujem. On nikada nije tražio od mene da ja To izmozgam. On nikada nije rekao: „Da li si To osetio?“ On nikada nije rekao: „Da li si To razumeo?“ Rekao je: „Da li si verovao u To!“ U tome je stvar.

147 Nemojte pokušati ići na neki seminar i da dobijete nešto od te nestručne tečnosti za balzamovanje po sebi, ili neku opšte prihvaćenu veroispovest. Stvar koju treba da želite je krštenje Svetim Duhom, inkarniranu Božiju silu koja prebiva u vama, koja prihvata ovu Reč i

čini da Ona oživi, kao što Ona zaista i jeste živa. Širom sveta okolo, i okolo, i pred različitim ljudima, ja znam da je to istina. On je Bog.

148 Dakle, to malo narandžino drvo, ako je pod...Dakle, kada ga posejete negde, možda kada ga nabavite, to je mala sadnica, izdanak, otprilike *ovoliki*. Dakle, posadite je. Dakle, to je sve što trebate učiniti. Vi ne morate otići i reći: „Dakle, moram otići i negde nabaviti nešto narandži, i da ih okačim na drvo.“ Narandže su već tamo unutra.

149 A jedino što tom malom drvetu treba, je da ga vi izobilno zalivate. A onda jedino što drvo treba da radi je da pije. I ono pije i pije, dok se skroz ne napije. I dok ono pije, ispušta grane. I onda pije još pa istera lišće. Pa pije još i ispusti cvetove. Pije još pa rodi narandže. Samo pije i ispušta, pije i ispušta.

150 A tako je i sa vama. Kada smo mi posejani u Hrista, jedino što treba da radimo je da pijemo iz Njegovih obećanja, i da onda radate stvari. Sve za čime imate potrebe je u vama kada primite Hrista, jer je Hrist u vama. I vi samo trebate piti iz Njegove Reči, Njegovog Života, i da radate. Ooo, da. Verujem da je On ta voda koja dolazi na nas. On je Život. Verujem da je On nepresušni Izvor Života, da smo mi samo posejani u Njemu i donosimo rod.

151 Abraham je primio Boga u Njegovoj Reči, kada je bio star čovek, sedamdesetpet godina star. Sara je imala šezdesetpet. Ona je bila već dvadeset godina od menopauze. On je živeo s njom još od osamnaeste godine. Njegova polusestra; oženio se njom. I Bog je došao jednog dana do tog starog čoveka, i rekao mu je da će imati bebu sa Sarom. I ta Reč, ta Reč, Bog je u Svojoj Reči! Kada je Bog to izgovorio Abrahamu, svo umovanje i sve suprotno tome ga je napustilo.

152 Tako vi učinite kada vidite Boga u Njegovoj Reči. Vi takođe morate To primiti na taj način. Razumete?

153 Vaša reč nikada ne umire. Mogao bih ovde govoriti, sa opremom za prenošenje, i moje reči bi obišle svet u jednom trenu. Večeras kroz ovu zgradu prolaze slike ljudi. Uključite svoj TV i otkrijte nije li to tako. Ovde prolaze reči raznih ljudi. Vi to ne vidite. Vaša čula to ne objavljuju, ali to je tamo. A reč nikada ne umire.

154 Nedavno sam ovde video tu viziju o mladoj ženi koja umire, za koju kažu da se ubila. Bilo je to otprilike pre nekih godinu dana. Zaboravio sam...Ona je bila jedna mlada žena koja je bila vrlo popularna žena. A ja sam bio gore u planinama. Video sam je kako

umire. I rekli su mi, rekli su...On mi je rekao: „Dakle, ona...Možeš reći da je to u četiri sata. Samo na par sekundi pre četiri.“ I rekao je: „Oni će reći da se ona ubila, ali ona je umrla od srčanog udara.“ Kako se ono zove ta žena? Ona je upravo...Mlada plavuša, Merlin Monro. To je bilo to. Ona je umrla, i ona se nije ubila.

155 Bilo mi je žao te devojkice. Ona je uvek bila žena koja je na neki način, umorna, trebala je nešto. Voleo bih da sam uspeo stići do te devojkice. Njoj je trebao Hrist. Ona je možda išla u neku hladnu i formalnu crkvu. Ali njoj je trebalo istinsko spasenje, sa nečim što joj je u srcu, da joj pruži to uverenje. Ona...Njen otac, nikada ga nije videla. Majka joj je bila na psihijatriji. To je sve okupiralo njen um. Njoj je trebao Hrist. Tako da po tome, mi to znamo.

156 Pre neko veče, deca su mi rekla da će na televiziji biti film „Reka bez povratka.“ To je mesto gde sam uhvatio tu svetsku snimljenu dugu, tamo dole jednom sa Hrišćanima Biznismenima. I oni su želeli da ja pogledam da li je to bila ta reka; otišli su tamo sa televizijom da vide, da li je to bila ta reka; i ako bi Don Smit, taj vodič, poveo tu devojkicu tamo dole. Tamo je ona bila na televiziji, ista devojkica koju sam video, a bila je mrtva već godinu dana. Ali tamo, svaki pokret koji je načinila je bio tamo, kako se ponavlja, njen glas ponovo živ. Dakle, to je kao u četvrtoj dimenziji. I ta ista stvar će biti za svakoga od nas na Dan Suda.

157 I onda kada je Isus Hrist govorio ove Reči, one nikada nisu umrle. Nauka tvrdi da će za dvadeset godina od sada, moći da uhvate bukvalno taj sam Isusov Glas. On je još uvek na zemlji. Jer vi ste taj odašiljač. Onda takođe mora biti i prijemnik. I ako vi možete biti prijemčivi, razumete, taj prijemnik, da primite Reč Božiju, onda je Ona vama stvarna, i Ona će živeti baš kao i onda tamo. Amen.

158 Dakle, Abraham je to uhvatio. Bog je rekao: „Imaćeš bebu sa Sarom svojom ženom.“

159 Dakle, za prirodni um, to je suludo. Možete li zamisliti jednog starca od sedamdesetpet godina, i njegovu ženu od šezdesetpet godina, kako dolaze govoreći: „Dakle, doktore, želim zakazati u bolnici“?

„Pa,“ rekli su: „taj starac je skrenuo.“ Razumete?

160 Ali svi ljudi koji drže Boga za Njegovu Reč, na svetu, smatrani su da su malo skrenuli, zato što su stvari ovog sveta za Boga telesnost.